

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ

આર/વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૧૧૬૯૫/૨૦૦૮

સાથે

આર/વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૧૫૭૮૦/૨૦૦૮

મંજૂરી અને સહી માટે :

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી મોહિન્દર પાલ

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	
૨	પત્રકાર રીફર કરવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની વાજબી નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	

એ ડી વ્યાસ

વિરુદ્ધ

બાર કાઉન્સિલ ઓફ ગુજરાત

ઉપસ્થીતી :

અરજદાર (ઓ) નંબર ૧ તર્ફે શ્રી વૈભવ એ વ્યાસ (૨૮૯૬)

સામાવાળા (ઓ) નંબર ૧ તર્ફે શ્રી ડી. જી. ચૌહાન (૨૧૮)

સામાવાળા (ઓ) નંબર ૧ તર્ફે રોનક ડી ચૌહાન (૭૭૦૯)

સામાવાળા (ઓ) નંબર ૨ નાઓને નોટીસની સીધી બજવણી (૬૫)

સામાવાળા (ઓ) નંબર ૩ ને ચોઢીને બજવણી (રુલ) (૬૭)

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમુર્તી શ્રી મોહિન્દર પાલ

તારીખ : ૦૨/૧૧/૨૦૧૮

સીએવી જજમેન્ટ

૧. અરજદારે વિભાગીય તપાસ અને સામાવાળા અધિકારીની સેવામાંથી અરજદારને બરતરફ (ડિસ્ચાર્જ) કરવાની મોટી સજા લાદવાના સામાવાળા અધિકારી દ્વારા પસાર કરાયેલા ૨૮/૦૧/૨૦૦૯ ના અંતિમ આદેશ સામે આ અદાલતનો સંપર્ક કર્યો છે.

૨. અરજદાર વર્ષ ૧૯૭૫માં બાર કાઉન્સિલમાં એકાઉન્ટન્ટ તરીકે સામાવાળા અધિકારીની સેવામાં જોડાયો હતો અને ત્યારબાદ અરજદારને વર્ષ ૧૯૮૫માં બાર કાઉન્સિલના સચિવ તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યો હતો. ૨૪/૦૭/૨૦૦૫ પર, અરજદારને કથિત ગેરવર્તણૂક માટે કારણદર્શક નોટિસ (આરોપપત્ર)

આપવામાં આવી હતી. અરજદારે ઉપરોક્ત આરોપપત્રનો જવાબ આપ્યો હતો અને સામાવાળા અધિકારીને ફોજદારી સુનાવણીનો નિકાલ ન થાય ત્યાં સુધી તેને સ્થગિત રાખવાની વિનંતી કરી હતી. કથિત ગેરવર્તણૂક માટે અરજદાર સામે વિભાગીય તપાસ કરવા માટે ૧૬/૦૭/૨૦૦૫ પર સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા તપાસ સમિતિની નિમણૂક કરવામાં આવી હતી. તપાસ સમિતિએ ૦૮/૦૧/૨૦૦૯ પર પોતાનો અહેવાલ સુપરત કર્યો હતો, જેમાં અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો આંશિક રીતે સાબિત થયા હતા. તપાસ અહેવાલ પછી, ૧૬/૦૧/૨૦૦૯ પર અરજદારને કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી. આ કારણદર્શક નોટિસનો ફરી એકવાર અરજદારે જવાબ આપ્યો હતો, જેમાં તપાસ અધિકારીના અહેવાલનો સંપૂર્ણ સેટ માંગવામાં આવ્યો હતો. તપાસ અધિકારીના અહેવાલના આધારે, સામાવાળા સત્તામંડળે ૨૮/૦૧/૨૦૦૯ તારીખનો વિવાદિત આદેશ જારી કર્યો હતો જેમાં અરજદારને સેવામાંથી બરતરફ (ડિસ્ચાર્જ) કરવાની સજા લાદવામાં આવી હતી.

૩. અરજદારે ઉપરોક્ત ઉલ્લેખિત સજા આદેશ તારીખ ૨૮/૦૧/૨૦૦૯ અને વિવિધ આધારો પર તપાસની કાર્યવાહીને પડકાર્યો છે. અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા સૌપ્રથમ એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે ગુણદોષના આધારે અરજદાર સામે કોઈ સજા લાદવા માટે કોઈ કેસ બનાવવામાં આવ્યો નથી. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે તપાસ સમિતિ તેમજ શિસ્તપાલન સત્તામંડળે અરજદાર સામે પૂર્વનિર્ધારણ સાથે કાર્યવાહી શરૂ કરી હતી અને પ્રશ્નમાં વિભાગીય

તપાસ આંખ આડા કાન કરવા સિવાય બીજું કંઈ નહોતું. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, તપાસ સમિતિએ સાબિતીનો બોજ અરજદાર પર ખસેડી દીધો છે, જે કાયદાની સ્થાયી સ્થિતિની વિરુદ્ધ છે. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે તે કોઈ પુરાવાનો કેસ નથી અને તેથી તપાસ સમિતિના તર્ક વિકૃત છે. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, એકથી વધુ બાબતોમાં કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઘોર ઉલ્લંઘન થયું છે, ખાનગી સામાવાળા નંબર ૨ અને ૩ તરફથી પક્ષપાતી અને દુર્ભાવનાપૂર્ણ અભિગમ અપનાવવામાં આવ્યો હતો, જેઓ અરજદારને હેરાન કરવા અને તે જોવા માટે વળગી રહ્યા હતા કે અરજદારને કોઈપણ રીતે સેવામાંથી દૂર કરવામાં આવે. એવી પણ દલીલ કરવામાં આવે છે કે, નિયમોની ગેરહાજરીમાં, અરજદારની સેવામાંથી નિવૃત્તિ પછી વિભાગીય તપાસ ચાલુ રાખવી એ કાયદાની સત્તા વિના છે અને શિસ્ત સત્તાધિકારી તેમજ તપાસ સત્તાધિકારીએ કાયદાની સ્થાયી સ્થિતિ અનુસાર વિભાગીય તપાસ હાથ ધરવા માટે સ્થાપિત પ્રક્રિયા અનુસાર વિભાગીય તપાસ હાથ ધરી નથી.

૪.૧ અરજદારની આ દલીલ અંગે કે ગુણદોષના આધારે તેમની સામે કોઈ કેસ બનતો નથી, અરજદારના વિદ્વાન વકિલે એવી રજૂઆત કરી છે કે, આ જ તથ્યો અને સંજોગોના સંદર્ભમાં પ્રતિવાદી ઓથોરિટીએ અમદાવાદના સોલા હાઈકોર્ટ પોલીસ સ્ટેશનમાં એકાઉન્ટન્ટ અને હાલના અરજદાર વિરુદ્ધ એક એફ.આઈ.આર. નોંધાવી હતી. ઉક્ત એફ.આઈ.આર.માં એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે કે એકાઉન્ટન્ટે વર્ષ ૧૯૯૮ થી ૨૦૦૧ દરમિયાન પ્રતિવાદી

ઓથોરિટીની કચેરીમાંથી રકમની ગેરરીતિ/ઉચાપત કરી હતી. આ ઉચાપત અંગે તેમણે પ્રતિવાદી ઓથોરિટીની સામાન્ય સભા સમક્ષ નાણાંની ઉચાપત અંગેની પોતાની ગેરવર્તણૂકની કબૂલાત કરતું બયાન આપ્યું હતું અને ઉક્ત રકમ પરત જમા કરાવવાની લેખિત બાંહેધરી આપી હતી; તથા તેના અનુસંધાનમાં તેમણે તારીખ ૨૪/૦૨/૨૦૦૪ ના રોજ રૂ. ૨૫,૦૦૦/- ની રકમ પણ જમા કરાવી હતી. આ એફ.આઈ.આર.માં જ્યાં સુધી અરજદારનો સવાલ છે, ત્યાં સુધી એવો આક્ષેપ છે કે હિસાબોનું સુપરવિઝન કરવાની જવાબદારી અરજદારની હોવા છતાં, અરજદારે સુપરવિઝનમાં બેદરકારી/ભૂલ કરી હતી અને તે મુજબ અરજદારે કથિત ગુનો આચરવામાં એકાઉન્ટન્ટને દુષ્પ્રેરણ કર્યું હતું.

૪.૨ એફ. આઈ. આર. માં ઉપરોક્ત આરોપ તરફ ધ્યાન દોરતા, અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આગળ દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યાં સુધી કારણદર્શક નોટિસ (આરોપપત્ર) નો સંબંધ છે, તેમાં આરોપપત્રમાં જેટલા આક્ષેપો કરવામાં આવ્યા છે તેટલા જ અલગ-અલગ આરોપો છે, જેમાં એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે કે અરજદાર અને એકાઉન્ટન્ટે સામાન્ય હેતુથી વિશ્વાસ ભંગ કર્યો હતો અને સામાવાળા અધિકારીના ભંડોળની ગેરરીતિ કરી હતી. આમ, કારણદર્શક નોટિસ (આરોપપત્ર) એ સામાવાળા સત્તામંડળના સંસ્કરણમાં સુધારો હતો, તે પણ તેને સાબિત કરવા માટે કોઈ સામગ્રી વિના, કારણ કે ન તો કોઈ દસ્તાવેજો કે ન તો કોઈ સાક્ષીઓને સામાવાળા સત્તામંડળના સૂચિબદ્ધ દસ્તાવેજો અને સાક્ષીઓ તરીકે ટાંકવામાં આવ્યા હતા.

૪.૩ અરજદાર વતી આગળ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે સામાવાળા સત્તામંડળે એકાઉન્ટન્ટ અને વર્તમાન અરજદાર સામે વિશેષ દીવાની દાવો પણ દાખલ કર્યો હતો, જેમાં ફકરા-૪ માં સામાવાળા સત્તામંડળે સચિવ એટલે કે અરજદારની ફરજો સ્પષ્ટપણે વર્ણવી હતી, જે નીચે પ્રમાણે પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવી છે:-

“૪. સચિવની ફરજોમાં તમામ કારોબારી અને વહીવટી ફરજો સામેલ છે અને ગુજરાત બાર કાઉન્સિલ અને કાર્યકારી સમિતિની વિવેકબુદ્ધિ અને નિયંત્રણને આધિન આવા તમામ કાર્યો કરે છે.”

વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે, ફકરા-૫માં ઉપરોક્ત દીવાની દાવામાં હિસાબનીશની ફરજો વર્ણવવામાં આવી છે જે નીચે મુજબ છે:-

“૫. હિસાબનીશની ફરજોમાં સચિવની દેખરેખ અને નિયંત્રણને આધિન તમામ પદ્ધતિઓ હેઠળ ચુકવણી પ્રાપ્ત કરવી, ખાતા પુસ્તકોની જાળવણી અને તેમની સાથે જોડાયેલા અન્ય તમામ પુસ્તકો અને દસ્તાવેજો, રોકડ સાથે એકાઉન્ટન્ટની કસ્ટડીમાં રહેવાનો સમાવેશ થાય છે.”

એવું ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું છે કે, ઉપરોક્ત દાવામાં અરજદાર અને હિસાબનીશની ફરજોને આ રીતે સંદર્ભિત કરીને, સામાવાળા સત્તાધિકારી

દ્વારા ખાસ કરીને એવું માનવામાં આવે છે કે હિસાબનીશો વિવિધ પદ્ધતિઓ અપનાવીને ભંડોળની ગેરરીતિ કરી હતી. દાવામાં ખાસ કરીને જણાવ્યું હતું કે હિસાબનીશો સામાવાળા સત્તામંડળના ભંડોળની ગેરરીતિ કરી હતી, ત્યારબાદ તે અસ્પષ્ટ રીતે આક્ષેપ કરવામાં આવે છે કે અરજદારે પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે હિસાબનીસ સાથે સાંઠગાંઠ કરી હતી અને સચિવ તરીકેની તેમની ફરજો નિભાવવામાં પણ ઘોર બેદરકારી દાખવી હતી.

૪.૪ આમ, ત્રણેય કાર્યવાહીમાં સામાવાળા સત્તામંડળનું વલણ અસંગત છે અને અરજદાર માટે વિરોધાભાસી છે, જ્યારે તે જ હિસાબનીશની બાબતમાં સુસંગત છે કે તેણે સામાવાળા સત્તામંડળના ભંડોળનો દુરુપયોગ કર્યો છે.

૪.૫ ઉપરોક્ત ઉદ્દેખિત વિસંગતતાઓ પર આધાર રાખીને, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યારે હિસાબનીશો સામાવાળા સત્તામંડળની સામાન્ય સંસ્થા સમક્ષ ખાસ કરીને તેના ગેરવર્તણૂકનો સ્વીકાર કર્યો હોય અને જ્યારે તેણે ઉપરોક્ત રકમ ચૂકવવાનું વચન આપ્યું હોય, ત્યારે સામાવાળા સત્તામંડળે વર્તમાન અરજદારને બેદરકારી રાખવાના અથવા હિસાબનીશને ઉશ્કેરવા અથવા તેની સાથે સાંઠગાંઠ કરવાના આક્ષેપો કરીને ખોટી રીતે ફસાવવાનું કોઈ કારણ નહોતું. આમ, ઘટનાઓનો ક્રમ પોતે જ જાહેર કરશે કે સત્તાવાળાઓ કોઈપણ રીતે અરજદારને કથિત ગેરવર્તણૂકમાં ફસાવવા માંગતા હતા, જે અરજદાર દ્વારા કરવામાં આવ્યું ન હતું.

૪.૬ આ સંદર્ભમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યાં સુધી બાર કાઉન્સિલ ઓફ ગુજરાત (બંધારણ અને સમિતિની કામગીરી) નિયમો, ૧૯૬૮ના નિયમ ૩૨ પર નિર્ભરતાનો સંબંધ છે, જેમાં અન્ય બાબતોની સાથે-સાથે એવી જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે સચિવ નિયત ફોર્મમાં સચોટ હિસાબી પુસ્તકો જાળવશે અને કાર્યકારી સમિતિ તેમને જાળવવા માટે નિર્દેશ આપે તેવા અન્ય રેકૉર્ડ જાળવશે, તેને સામાવાળા સત્તામંડળના કર્મચારી નિયમો સાથે સંયુક્ત રીતે વાંચવું પડશે, જે નિયમ-૧માં જોગવાઈ કરે છે કે સામાવાળા સત્તાધિકારી સચિવની નિમણૂક કરશે અને તેના વ્યવસાયને અસરકારક રીતે ચલાવવા માટે જરૂરી હોય તેવા હિસાબનીસાજ અને અન્ય કર્મચારીઓની નિમણૂક કરી શકે છે.

૪.૭ આ સંદર્ભમાં, અરજદારના પિદ્ધાન વકીલે એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ની કલમ ૧૫(૩) હેઠળ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયા દ્વારા મંજૂર કરાયેલા સામાવાળા સત્તામંડળના કર્મચારી નિયમોના નિયમ-૧ તરફ આ કોર્ટનું ધ્યાન દોર્યું છે.-

“ગુજરાત બાર કાઉન્સિલ એક સચિવની નિમણૂક કરશે અને તેનો વ્યવસાય અસરકારક રીતે ચલાવવા માટે જરૂરી હોય તેવા એકાઉન્ટન્ટ અને અન્ય કર્મચારીઓની નિમણૂક કરી શકે છે.

૪.૮ આમ, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે સચિવની નિમણૂક ફરજિયાત છે

અને એકાઉન્ટન્ટની નિમણૂક વિવેકાધીન છે. તદનુસાર, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યારે સામાવાળા સત્તામંડળ હિસાબનીશની નિમણૂક કરતું નથી, ત્યારે તે કિસ્સામાં હિસાબી પુસ્તકોની જાળવણીની જવાબદારી સચિવની રહેશે, જો કે, વર્તમાન કિસ્સામાં જ્યારે સામાવાળા સત્તામંડળે પહેલેથી જ હિસાબનીશની નિમણૂક કરી છે, તો તે કિસ્સામાં હિસાબી સત્તામંડળ દ્વારા જ ઘડવામાં આવેલા કર્મચારી નિયમો અનુસાર હિસાબી પુસ્તકોની અપ ટૂ ડેટ જાળવણીની જવાબદારી હિસાબનીશની છે.

૪.૯ અરજદારના વિદ્વાન વકીલે આ કોર્ટનું ધ્યાન સ્ટાફ નિયમોના નિયમ-૫ તરફ દોર્યું છે, જે સચિવની ફરજોની જોગવાઈ કરે છે, જે નીચે મુજબ છે:—

“સચિવ તમામ કારોબારી અને વહીવટી ફરજો નિભાવશે અને ગુજરાત બાર કાઉન્સિલ અને કાર્યકારી સમિતિના નિર્દેશ અને નિયંત્રણને આધિન આવા તમામ કાર્યો કરશે.”

૪.૧૦ અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત નિયમ ખાસ કરીને એકાઉન્ટન્ટની ફરજો પણ દર્શાવે છે, જે ઉપરોક્ત નિયમોના નિયમ-૯માં આપવામાં આવી છે, જે નીચે મુજબ છે:—

“હિસાબનીશો તે વતી ગુજરાત બાર કાઉન્સિલ દ્વારા બનાવવામાં આવેલા

નિયમોનું પાલન કરીને તમામ હિસાબી પુસ્તકો અદ્યતન રાખશે અને કાર્યકારી સમિતિ અથવા સચિવ તેને સમયાંતરે સોંપે તેવા અન્ય ફરજો અને અન્ય કાર્યો કરશે. તેઓ ગુજરાત બાર કાઉન્સિલના સચિવ અને કાર્યકારી સમિતિની સામાન્ય દેખરેખ અને નિયંત્રણ હેઠળ કામ કરશે.”

૪.૧૧ એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, ઉપરોક્ત ઉલ્લેખિત નિયમોમાંથી, તે સ્પષ્ટ રીતે જાહેર કરવામાં આવશે કે ખાતાના અપ-ટૂ-ડેટ પુસ્તકોની જાળવણીની ફરજો એકાઉન્ટન્ટની છે, સચિવની નહીં, જેમ કે અરજદારને જારી કરવામાં આવેલી કારણદર્શક નોટિસ (આરોપપત્ર) માં આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે. આમ, જ્યાં સુધી અરજદારની વાત છે ત્યાં સુધી આરોપપત્રની ખૂબ જ વાસ્તવિક પૃષ્ઠભૂમિ, સામાવાળા સત્તામંડળના નિયમોની વિરુદ્ધ છે.

૪.૧૨ અરજદારના કેસના સમર્થનમાં કે ગુણદોષના આધારે તેની સામે કોઈ કેસ ન બને, અરજદારના વિદ્વાન વકીલે નાણાં સમિતિને લગતા સામાવાળા અધિકારીના નિયમો પર આધાર રાખ્યો છે. વધુ ખાસ કરીને ઉપરોક્ત નિયમોનો નિયમ-૫૯ જે નીચે મુજબ વાંચે છે:

ખાતાની તપાસ

“નાણાં સમિતિ બાર કાઉન્સિલના હિસાબોની તપાસ કરશે અને હિસાબો અને બેલેન્સશીટનું વાર્ષિક નિવેદન તૈયાર કરશે અને હિસાબોમાં જે પાણી

અનિયમિતતા જોવા મળે તેની જાણ બાર કાઉન્સિલને કરશે. તે દર વર્ષે બાર કાઉન્સિલ દ્વારા તે વતી નિયુક્ત ઓડિટર અથવા ઓડિટર્સ દ્વારા એકાઉન્ટ્સનું ઓડિટ કરાવશે અને એક્ઝિક્યુટિવ કમિટી દ્વારા ઓડિટરનો અહેવાલ બાર કાઉન્સિલને મોકલશે.”

૪.૧૩ ત્યારબાદ નિયમ ૧૧ થી ૧૫ પર નિર્ભરતા મૂકવામાં આવે છે. એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ની કલમ ૧૨ સાથે વાંચી શકાય તેવી કલમ ૧૫ની પેટા કલમ (૨) ની કલમ (૧) અને (એમ) હેઠળના નિયમો નીચે મુજબ વાંચે છે:

“૧૧. નાણાં સમિતિ અથવા તેના દ્વારા નિયુક્ત પેટા સમિતિ સમયાંતરે બાર કાઉન્સિલના ખાતાનું ઓડિટ કરશે, જે ઓછામાં ઓછા ત્રણ મહિનામાં એક વાર એકાઉન્ટ્સનું ઓડિટ કરવાને આધિન રહેશે.

૧૨. નાણાં સમિતિ તેના ઓડિટ અહેવાલને કાર્યકારી સમિતિ દ્વારા તેના વિચારણા માટે બાર કાઉન્સિલને મોકલશે જે ઉપરોક્ત અહેવાલ પર તેના પોતાના અવલોકનો કરી શકે છે.

૧૩. નાણાકીય વર્ષ પૂરું થયા પછી તરત જ બાર કાઉન્સિલના ખાતાનું વાર્ષિક ઓડિટ બાર કાઉન્સિલ દ્વારા વાર્ષિક નિયુક્ત કરવામાં આવતા લાયક ઓડિટર્સની પેઢી દ્વારા કરવામાં આવશે.

૧૪. આ રીતે નિયુક્ત ઓડિટર્સે ઓડિટ હેઠળના નાણાકીય વર્ષ માટે હિસાબનું નિવેદન અને બેલેન્સ શીટ તે વતી તેમના અહેવાલ સાથે રજૂ કરવી પડશે.

૧૫. ઓડિટરનો અહેવાલ, બેલેન્સ શીટ અને ખાતાનું નિવેદન બાર કાઉન્સિલની વિચારણા માટે ઓડિટર્સ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવે તે પછી શક્ય તેટલી વહેલી તકે બાર કાઉન્સિલ સમક્ષ મૂકવામાં આવશે.”

ઉપરોક્ત ઉદ્દેશિત નિયમો પર આધાર રાખીને, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યાં સુધી હિસાબી પુસ્તકોની જાળવણીની ફરજોની વાત છે અને જ્યાં સુધી સામાવાળા સત્તામંડળના ખાતાઓની તપાસ સંબંધિત ફરજોની વાત છે, તે જ નાણાં સમિતિ અને સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા નિયુક્ત વૈધાનિક ઓડિટર્સનું કાર્ય છે અને જ્યાં સુધી હિસાબી પુસ્તકોની જાળવણી અને તપાસની વાત છે ત્યાં સુધી અરજદારની કોઈ ભૂમિકા નથી, જો કે અરજદારને તેમની જવાબદારીથી દૂર રહેવા અને નાણાકીય સમિતિના સભ્યોને રક્ષણ આપવા માટે સામાવાળાના અધિકારીઓ દ્વારા બલિનો બકરો બનાવવામાં આવે છે.

૪.૧૪ ઉપરોક્ત ઉદ્દેશિત પૃષ્ઠભૂમિમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપને ગુણદોષના આધારે ટકાવી શકાતો નથી અને અરજદારને ભોગ બનાવવામાં આવી રહ્યો છે.

પ.૧ અનુશાસનાત્મક સત્તાધિકારી તેમજ તપાસ સમિતિ તરફથી પૂર્વનિર્ધારિત અભિગમ અંગે અરજદારની દલીલના સંદર્ભમાં, અરજદારના વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી છે કે તે એ હકીકત પરથી સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવે છે કે શરૂઆતમાં જ, ૨૪/૦૭/૨૦૦૫ પર અરજદારને કારણદર્શક નોટિસ (આરોપપત્ર) જારી કરતા પહેલા, અનુશાસનાત્મક સત્તાધિકારીએ ૧૬/૦૭/૨૦૦૫ પર અરજદાર સામે તેમના પર લગાવવામાં આવેલા આરોપો માટે વિભાગીય તપાસ હાથ ધરવા માટે પેટા સમિતિની રચના કરી હતી. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, સામાવાળા સત્તામંડળની પહેલા તપાસ સમિતિની રચના કરવાની અને ત્યારબાદ અરજદારને કારણદર્શક નોટિસ (આરોપપત્ર) જારી કરવાની કાર્યવાહી પોતે જ સામાવાળા સત્તામંડળના પૂર્વનિર્ધારિત અભિગમ અંગેના જથ્થાને દર્શાવે છે. આ અરજીના ફકરા-૫ અને ૬ માં વિગતવાર જણાવ્યા મુજબ સામાવાળા નંબર ૨ અને ૩ સામે કરવામાં આવેલા પૂર્વગ્રહ અને દુર્ભાવનાપૂર્ણ આક્ષેપો સાથે જોડાયેલું છે.

પ.૨ આ દલીલના સમર્થનમાં એ.આઈ.આર. ૨૦૦૧ એસ.સી. ૩૪૩માં નોંધાયેલા પંજાબ રાજ્ય વિરુદ્ધ વી. કે. ખન્નાના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે, જેમાં ઉપરોક્ત ચુકાદાના ફકરા-૩૪માં સર્વોચ્ચ અદાલતે અવલોકન કર્યું છે કે તે સેવા ન્યાયશાસ્ત્રમાં ખૂબ જ સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે સત્તામંડળે આરોપપત્રનો જવાબ પ્રાપ્ત થયા પછી અથવા જેમ કેસ હોય તેમ કારણ બતાવો, વધુ તપાસની માંગ કરવામાં આવે છે

કે કેમ તે અંગે તેના મગજને લાગુ કરવો પડશે. આ કિસ્સામાં, ચર્ચાઓ અને યોગ્ય વિચારણાઓ પર તે હકારાત્મક છે કે તપાસ અનુસરવામાં આવે છે, પરંતુ અન્યથા નહીં. આમ, જ્યાં ગુનેગાર દ્વારા તેને જારી કરાયેલી આરોપપત્રનો જવાબ દાખલ કરવામાં આવે તે પહેલાં જ, શિસ્ત સત્તામંડળે આરોપોની તપાસ કરવા માટે તપાસ સમિતિની નિમણૂક કરી હતી, આમ તે માનસિકતા દર્શાવે છે કે જવાબને ધ્યાનમાં લીધા વિના તપાસ આગળ વધશે. તદનુસાર, સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે કે આવી હકીકતોમાં, એવું ન કહી શકાય કે ગુનેગાર પ્રત્યે અધિકારીઓનું વલણ મુક્ત અને ન્યાયી હતું.

૫.૩ ઉપરોક્ત ચુકાદાના આધારે, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે સામાવાળા સત્તામંડળ તરફથી ઉપરોક્ત અભિગમ માત્ર પૂર્વનિર્ધારિત જ નહોતો, પરંતુ ઉપરોક્ત અભિગમ શિસ્ત સત્તામંડળ તરફથી પક્ષપાતપૂર્ણ અભિગમ હતો, કારણ કે શિસ્ત સત્તામંડળને અરજદારના જવાબ પર બોલાવીને સત્ય શોધવામાં રસ નહોતો, પરંતુ સામાવાળા સત્તામંડળ કોઈપણ રીતે અરજદાર સામે વિભાગીય તપાસ શરૂ કરવામાં રસ ધરાવતો હતો અને પૂર્વનિર્ધારિત હતો, અરજદારની સ્પષ્ટતા માંગ્યા વિના પણ, જેમાં આરોપપત્ર બહાર પાડતા પહેલાં જ તપાસ સમિતિની રચના કરવામાં આવી હતી.

૫.૪ અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આગળ દલીલ કરવામાં આવી છે કે, તપાસ સમિતિનો પૂર્વનિર્ધારિત અને પક્ષપાતી અભિગમ એ હકીકત પરથી સ્પષ્ટ

થશે કે તપાસ સમિતિએ અરજદાર તેના બચાવમાં કોઈ રજૂઆત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને તેથી પણ અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો પર વિશ્વાસ ન કરવાનું કોઈ કારણ નથી.

પ.પ એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે સાબિતીનો બોજ અરજદાર પર નાખવાનો પેટા-સમિતિનો આવો અભિગમ કાયદાની સ્થાયી સ્થિતિથી વિપરીત છે, જે જોગવાઈ કરે છે કે કર્મચારીના ગેરવર્તણૂકને સાબિત કરવી એ વિભાગની ફરજ છે અને કર્મચારીએ પોતાની નિર્દોષતા સાબિત કરવી તે તેની જવાબદારી નથી.

પ.ક વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે સબ-કમિટેડ તપાસની કાર્યવાહી પૂર્ણ કરવા માટે એટલી ઉતાવળમાં હતી કે તેણે સામાવાળા અધિકારીના સાક્ષીને રજૂ કરવાનો તબક્કો પણ બંધ કરી દીધો હતો. સામાવાળા સત્તામંડળે પણ કોઈપણ વિરોધ વિના સામાવાળા સત્તામંડળના પુરાવાને બંધ કરવાના પેટા-સમિતિના આદેશને સ્વીકાર્યો હતો. સામાન્ય રીતે, તપાસ સમિતિ વિભાગના પુરાવા રજૂ કરવાના તબક્કાને બંધ નહીં કરે અને કોઈ પણ સંજોગોમાં વિભાગ પુરાવા રજૂ કરવા માટે સામાવાળા સત્તામંડળનો મંચ ખોલવાની વિનંતી કરીને પુરાવા રજૂ કરવાનો આગ્રહ રાખશે. જો કે, વર્તમાન કેસમાં, અરજદાર નિવૃત્તિની વય પ્રાપ્ત કર્યા પછી નિવૃત્ત થવાના હોવાથી, શિસ્ત અધિકારી તેમજ પેટા-સમિતિ કાર્યવાહી બંધ કરવાની ઉતાવળમાં હતી અને તેના પરિણામે સામાવાળા અધિકારીના પુરાવા રજૂ કરવાનો તબક્કો પણ બંધ થઈ ગયો હતો, ખાસ કરીને

જ્યારે તે પૂર્વનિર્ધારિત હતું કે પુરાવા રજૂ કર્યા વિના પણ આરોપ સાબિત થવાનો હતો, કારણ કે બધું પૂર્વ-આયોજિત હતું. આના આધારે એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, પેટા-સમિતિનો અભિગમ પૂર્વનિર્ધારણને કારણે હતો અને બીજું કંઈ નહીં.

૫.૭ અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આગળ દલીલ કરવામાં આવી છે કે, તપાસ સમિતિના અહેવાલ સાથે તપાસના તમામ કાગળો, જે થોડા હજાર પાનામાં ચાલે છે, પેટા સમિતિ દ્વારા ૦૮/૦૧/૨૦૦૯ પર સામાવાળા અધિકારી સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, ત્યારબાદ સામાવાળા સત્તામંડળની કાર્યકારી સમિતિની બેઠક ૨ દિવસના ટૂંકા ગાળામાં ૧૦/૦૧/૨૦૦૯ પર બોલાવવામાં આવે છે અને ઉપરોક્ત સમિતિના સભ્યો બેઠકની તારીખે એટલે કે ૧૦/૦૧/૨૦૦૯ પર પાંચ હજારથી વધુ પાનાના સમગ્ર રેકૉર્ડને ધ્યાનમાં લે છે અને અભિપ્રાય આપ્યો છે કે તપાસ સમિતિના તારણો સ્વીકારવા યોગ્ય છે અને સમગ્ર રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહીને તેના વિચારણા અને અંતિમ નિર્ણય માટે સામાવાળા સત્તા સમક્ષ મૂકવાનો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હતો. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, ત્યારબાદ ૪ દિવસના સમયગાળાની અંદર સામાવાળા સત્તામંડળની સામાન્ય સભાની બેઠક ૧૫/૦૧/૨૦૦૯ પર થાય છે અને સામાન્ય સભાના તમામ સભ્યો સર્વસંમતિથી માને છે કે અરજદાર ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત છે અને તેને શા માટે બરતરફ/સેવામાંથી મુક્ત ન કરવો જોઈએ તે માટે કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવી

જોઈએ.

પ.૮ અરજદારના વિદ્ધાન વકીલે દલીલ કરી છે કે નિયમો અનુસાર, કાર્યકારી સમિતિ/સામાન્ય મંડળની બેઠક બોલાવતા પહેલા, સભ્યોને કાર્યસૂચિઓ વહેંચવી જરૂરી છે અને નિયમો અનુસાર નોટિસનો સમયગાળો આપવો જરૂરી છે. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, નિયમોમાં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને, સામાવાળા સત્તાધિકારી નિયમોનું ઉલ્લંઘન કરીને કાર્યકારી સમિતિ/સામાન્ય સંસ્થાની બેઠક બોલાવી શક્યા ન હોત. સામાવાળા સત્તામંડળ તરફથી આ મૌન પોતે જ સામાવાળા સત્તામંડળ તરફથી પૂર્વનિર્ધારિત અભિગમ અંગે ઘણું બોલે છે.

પ.૯ અરજદારના વિદ્ધાન વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે, કોઈ પણ સંજોગોમાં કાર્યકારી સમિતિ/સામાન્ય સંસ્થાના સભ્યો એક બેઠકમાં થોડા હજાર પૃષ્ઠો ક્યારેય વાંચી શક્યા ન હોત અને તેના આધારે અરજદાર વિરુદ્ધ નિષ્કર્ષ પર આવી શક્યા ન હોત. જો કે, આ માત્ર સામાવાળાના અધિકારીઓના પૂર્વનિર્ધારણને કારણે હતું અને આ રીતે ૧૦/૦૧/૨૦૦૯ અને ૧૫/૦૧/૨૦૦૯ પર કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી. ઉપરોક્ત સંદર્ભિત કાર્યવાહી રેકૉર્ડ કર્યા પછી, અરજદારને ૧૬/૦૧/૨૦૦૯ પર કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી, જેમાં અરજદારને માત્ર સજાના પ્રમાણના સંદર્ભમાં કારણ દર્શાવવા માટે કહેવામાં આવે છે. આમ, સામાવાળા સત્તામંડળે

તપાસ સમિતિનો અહેવાલ સ્વીકાર્યો હતો અને અરજદારને તપાસ સમિતિનો અહેવાલ શા માટે સ્વીકારવામાં ન આવે તેની રજૂઆત કરવા માટે પણ મંજૂરી આપી ન હતી. ઉપરોક્ત ઘટનાઓનો તમામ ઉલ્લેખિત ક્રમ માત્ર એક જ નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જાય છે કે સામાવાળા અધિકારીનો અભિગમ પૂર્વનિર્ધારિત હતો અને અરજદાર સામે પક્ષપાતી હતો.

૬.૧ અરજદારની દલીલ કે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઘોર ઉલ્લંઘન થયું છે અને તે અરજદાર સામે કોઈ પુરાવા ન હોવાનો કેસ છે, તેના સંદર્ભમાં અરજદારના વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી છે કે, અરજદારને જારી કરવામાં આવેલી કારણદર્શક નોટિસ (આરોપપત્ર) સાથે, અરજદારને સાક્ષીઓની કોઈ સૂચિ અથવા દસ્તાવેજોની સૂચિ પૂરી પાડવામાં આવી નથી જેના આધારે અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો સાબિત કરવા માંગવામાં આવી હતી.

૬.૨ આમ, અરજદારને સાક્ષીઓના સંદર્ભમાં સંપૂર્ણ અંધારામાં રાખવામાં આવે છે, જેમની તપાસ કરવાની માંગ કરવામાં આવી હતી અને જે દસ્તાવેજો પર સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા વિશ્વાસ મૂકવાની માંગ કરવામાં આવી હતી. શિસ્ત અધિકારીનો આ અભિગમ અરજદારના બચાવમાં ગંભીર પૂર્વગ્રહમાં પરિણમ્યો છે અને આવી આરોપપત્ર, જેમાં દસ્તાવેજોની સૂચિ અને સાક્ષીઓની સૂચિ નથી, તે વિભાગીય કાર્યવાહી માટેની સ્થાપિત પ્રક્રિયાની વિરુદ્ધ છે અને કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઘોર ઉલ્લંઘન છે.

૬.૩ અરજદારના વિદ્વાન વકીલે વધુમાં દલીલ કરી છે કે, તપાસ સમિતિ સમક્ષ તપાસની કાર્યવાહી દરમિયાન પણ, અરજદારને ક્યારેય સાક્ષીઓની કોઈ યાદી અથવા કોઈ સાક્ષીઓના નિવેદનો જારી કરવામાં આવ્યા ન હતા અને તેથી અરજદાર એ જાણવાની સ્થિતિમાં ન હતો કે, અરજદાર સામે સાક્ષી કોણ હશે અને તેની સામે શું પુરાવા હશે. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, વિભાગીય તપાસ દરમિયાન પ્રસ્તુતકર્તા અધિકારીએ દસ્તાવેજોની ઝેરોક્સ નકલો રજૂ કરી હતી અને સામાવાળા સત્તામંડળના પ્રભારી સચિવ શ્રી જતિન એમ. ચૌહાણ દ્વારા સોગંદનામું પણ રજૂ કર્યું હતું. જો કે, જ્યાં સુધી ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોની સામગ્રીની વાત છે, તે સક્ષમ સાક્ષીઓની તપાસ કરીને સાબિત થતી નથી, કારણ કે વિભાગીય તપાસ દરમિયાન પ્રથમ વખત તપાસ સમિતિ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોની સામગ્રીને સાબિત કરવા માટે કોઈ સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવતી નથી. પ્રભારી સચિવના મુખ્ય તપાસ અધિકારીને પણ તપાસ સમિતિ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા. આમ, કોઈ પણ સાક્ષીની તપાસની ગેરહાજરીમાં, એક સક્ષમ સાક્ષીની ગેરહાજરીમાં, દસ્તાવેજોની સામગ્રી સાબિત થઈ હોવાનું ન કહી શકાય. આ સંબંધમાં, **રૂપસિંહ નેગી વિરુદ્ધ પંજાબ નેશનલ બેંક અને અન્ય**ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પર આધાર રાખવામાં આવે છે, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા એવું માનવામાં આવે છે કે વિભાગીય તપાસ એ અર્ધ ન્યાયિક કાર્યવાહી છે, તપાસ સમિતિ અર્ધ ન્યાયિક કાર્ય કરે છે, ગુનેગાર અધિકારી સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો સાબિત થયા હોવા જોઈએ. તપાસ સમિતિની ફરજ છે કે પક્ષકારો દ્વારા

રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવેલી સામગ્રીને ધ્યાનમાં રાખીને તારણ પર પહોંચે, તપાસ અધિકારી દ્વારા તમામ આરોપીઓ સામે તપાસ દરમિયાન એકત્રિત કરવામાં આવેલા પુરાવાને શિસ્તની કાર્યવાહીમાં પુરાવા તરીકે ગણી શકાય નહીં. આ દસ્તાવેજને સાબિત કરવા માટે કોઈ સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી ન હતી; વ્યવસ્થાપન સાક્ષીઓએ માત્ર દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા હતા અને તેની સામગ્રીને સાબિત કરી ન હતી.

૬.૪ અરજદારના વિદ્વાન વકીલે મેસર્સ બરેલી ઇલેક્ટ્રિસિટી સપ્લાય કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ ધ વર્કમેન અને અન્યોના ૧૯૭૧ (૨) એસસીસી ૬૧૭ (ફક્ટો-૧૪) માં નોંધાયેલા કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પર પણ આધાર રાખ્યો છે. સર્વોચ્ચ અદાલતના ઉપરોક્ત ઉદ્દેશિત નિર્ણયો પર આધાર રાખીને એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે તપાસ સમિતિ સમક્ષ પ્રસ્તુત અધિકારી દ્વારા રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજોને પુરાવા ન કહી શકાય કારણ કે તે સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત કાયદા અનુસાર સાબિત થયા નથી અને તેથી તપાસ સમિતિ દ્વારા તેના પર વિશ્વાસ કરી શકાયો ન હોત અને તેને ધ્યાનમાં લેવામાં આવ્યો ન હોત. જો કે, શ્રમ કાયદાના ક્ષેત્રમાં પ્રેક્ટિસ કરતા વરિષ્ઠ વકીલોની બનેલી તપાસ સમિતિએ ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોની સામગ્રી પર આધાર રાખ્યો હતો જે બિલકુલ સાબિત થયા ન હતા અને તેથી તપાસ સમિતિએ એવી સામગ્રી પર આધાર રાખ્યો છે જે પુરાવામાં કાયદેસર રીતે સ્વીકાર્ય ન હતી અને આમ આવા અસ્વીકાર્ય પુરાવાના આધારે તપાસ સમિતિનો નિષ્કર્ષ તપાસ સમિતિ તરફથી

વિફ્રતિ સિવાય બીજું કંઈ નથી.

૬.૫ વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યાં સુધી સાક્ષી શ્રી જતિન એમ. ચૌહાણના કહેવાતા સોગંદનામાની વાત છે, ત્યાં સુધી તપાસ સમિતિ સમક્ષ તેમની તપાસની ગેરહાજરીમાં તપાસ સમિતિ દ્વારા ઉપરોક્ત સોગંદનામાનો વિશ્વાસ કરી શકાયો ન હોત કારણ કે તપાસ સમિતિ સમક્ષ આ સાક્ષીની કોઈ મુખ્ય તપાસ અથવા ઉલટ તપાસ કરવામાં આવી ન હતી. કોઈ પણ સંજોગોમાં, તે નોંધવાની બાબત છે કે કહેવાતા સોગંદનામું એ કહેવાતા સાક્ષીનું સ્વતંત્ર અને સાચું સંસ્કરણ ન હતું અને કહેવાતા સોગંદનામું સામાવાળાના અધિકારીઓ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું. આ એ હકીકત પરથી સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવશે કે ઉપરોક્ત સાક્ષી ભાગ્યે જ મેટ્રિક પાસ હતો અને હિસાબની પદ્ધતિઓથી વાકેફ નહોતો, વધુમાં તેને ઉપરોક્ત સોગંદનામાની વિધિ પહેલાં પ્રભારી સચિવ બનાવવામાં આવ્યો હતો, કારણ કે તત્કાલીન પ્રભારી સચિવે સામાવાળાના અધિકારીઓ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલા સોગંદનામા પર સહી કરવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. આ એ હકીકત સાથે જોડાયેલું છે કે ઉપરોક્ત સોગંદનામું રજૂ કરતા પહેલા સામાવાળા સત્તામંડળની મંજૂરી લેવામાં આવી હતી જે તપાસ કાર્યવાહીના સ્વરૂપમાં રેકૉર્ડની બાબત છે. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, ઉપરોક્ત સોગંદનામું પોલીસ સત્તાવાળાઓ સમક્ષ પ્રથમ વખત લેવામાં આવેલા સાક્ષીના વલણથી વિરોધાભાસી છે અને તેથી જ્યારે સોગંદનામાની સામગ્રી તેના અગાઉના નિવેદનથી વિપરીત હોય, ત્યારે આવા સોગંદનામાની સામગ્રીને

તપાસ સમિતિ દ્વારા ધ્યાનમાં લઈ શકાતી ન હતી, ખાસ કરીને સમિતિ સમક્ષ તેની તપાસની ગેરહાજરીમાં. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, ઉપરોક્ત સોગંદનામું સ્વતંત્ર ન હતું અને ઉપરોક્ત સાક્ષીનું સાચું સંસ્કરણ પણ સામાવાળા સત્તામંડળના સોગંદનામામાંથી સ્પષ્ટ રીતે જાહેર કરવામાં આવશે, જે ઉપરોક્ત સોગંદનામાને 'બાર કાઉન્સિલ દ્વારા દાખલ કરાયેલ સોગંદનામું' તરીકે પણ ઉલ્લેખ કરે છે. આમ, સાક્ષીનું સોગંદનામું દાખલ કરવું, જે ન તો સક્ષમ છે અને ન તો નાણાકીય વ્યવહારોથી પરિચિત છે, તે સામાવાળા અધિકારી તરફથી અરજદારને ભોગ બનાવવાનો વધુ એક સાચો પ્રયાસ છે.

૬.૬ એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે ઉપરોક્ત સોગંદનામા સિવાય, જે વિશ્વાસને પ્રેરિત કરતું નથી અને રેકૉર્ડની વિરુદ્ધ છે અને જેની સામગ્રી સાક્ષીની તપાસ કરીને સાબિત થતી નથી, અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપને સાબિત કરવા માટે કોઈ સાક્ષીનો કોઈ પુરાવો નથી અને તેથી તે અરજદાર સામે કોઈ પુરાવાનો કેસ નથી.

૬.૭ અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વધુમાં દલીલ કરવામાં આવી છે કે સામાવાળા સત્તામંડળે તપાસ સમિતિનો અહેવાલ સ્વીકાર્યો હતો અને અરજદારને તપાસ સમિતિનો અહેવાલ શા માટે સ્વીકારવામાં ન આવે તે અંગે તેમની રજૂઆત કરવાની મંજૂરી પણ આપી ન હતી. આ યોગીનાથ ડી. બાગડે વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત કાયદાની

સ્થાયી સ્થિતિ અને એ.આઈ.આર. ૧૯૯૯ એસ.સી. ૩૭૩૪ માં અન્ય એક અહેવાલની વિરુદ્ધ છે, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે ફકરા-૩૭ માં ચુકાદો આપ્યો છે કે શિસ્ત સમિતિએ અપીલકર્તાને તેની સામે ઘડવામાં આવેલા આરોપો પરના તારણો સંબંધિત બાબતમાં અંતિમ નિર્ણય લેતા પહેલા સુનાવણીની કોઈ તક આપી ન હોવાથી, કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઉલ્લંઘન કરવામાં આવ્યું હતું.

તદનુસાર, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે વર્તમાન કેસમાં પણ અરજદારને તપાસ સમિતિના અહેવાલ પર રજૂઆત કરવાની કોઈ તક આપવામાં આવી નથી, કારણ કે ઉપરોક્ત અહેવાલ સમિતિ દ્વારા સીધો સ્વીકારવામાં આવ્યો હોવાથી, કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઉલ્લંઘન કરવામાં આવ્યું છે.

૭. અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વધુમાં દલીલ કરવામાં આવી છે કે નિયમો અનુસાર, સામાવાળા સત્તામંડળના કર્મચારીની નિવૃત્તિ વય ૬૦ વર્ષ છે, જે કર્મચારી નિયમોના નિયમ ૨૦માં આપવામાં આવી છે. અરજદારની જન્મ તારીખ ૦૮/૦૧/૧૯૪૯ છે. આમ, નિયમો અનુસાર, અરજદાર અધિકારીઓના ક્લાકો પછી ૦૭/૦૧/૨૦૦૯ થી નિવૃત્તિ વય પ્રાપ્ત કરીને નિવૃત્ત થયો છે. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે નિયમો સામાવાળા સત્તાને અરજદારની સેવાઓમાંથી નિવૃત્તિ પછી તેની સામે વિભાગીય કાર્યવાહી ચાલુ રાખવા માટે અધિકૃત કરતા નથી અને આ સંજોગોમાં, ૨૮/૦૧/૨૦૦૯ તારીખની સેવાઓમાંથી બરતરફી/મુક્તિનો સજા આદેશ કાયદાની સત્તા વિના છે.

ઉપરોક્ત ઉદ્દેશિત દલીલના સમર્થનમાં, અરજદાર વતી વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વિશ્વાસ મૂકવામાં આવે છે કે દેવ પ્રકાશ તિવારી વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ સહકારી સેવા બોર્ડના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પર લો એલ.એલ.સી. ૨૦૧૪ ૬૧૪ માં અહેવાલ આપવામાં આવ્યો છે, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે ખાસ રીતે જણાવ્યું છે કે એકવાર કોઈ કર્મચારી સેવામાંથી નિવૃત્ત થાય છે, ત્યારે સત્તાની ગેરહાજરીમાં કોઈ સજા લાદવાના હેતુથી વિભાગીય કાર્યવાહી ચાલુ રાખવા માટે સામાવાળાને કોઈ અધિકાર આપવામાં આવ્યો નથી અને એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે તપાસ સમાપ્ત થઈ ગઈ હતી અને તેમાં અપીલકર્તા સંપૂર્ણ નિવૃત્તિ લાભો મેળવવાનો હકદાર હતો. ભાગીરથી જેના વિરુદ્ધ બોર્ડ ઓફ ડિરેક્ટર્સ, ઓ.એસ.એફ.જી. અને અન્યોના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પર પણ આધાર મૂકવામાં આવ્યું છે, જેમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ઉપરોક્ત ચુકાદાના ફક્ત ૬માં અવલોકન કર્યું છે કે નિયમોમાં જોગવાઈની ગેરહાજરીમાં, એવું માનવું આવશ્યક છે કે કોર્પોરેશન પાસે અપીલકર્તાના નિવૃત્તિ લાભોમાં કોઈ ઘટાડો કરવાનો કોઈ કાનૂની અધિકાર નથી. અપીલકર્તાની નિવૃત્તિ પછી કોઈ શિસ્ત તપાસ હાથ ધરવા માટે પણ કોઈ જોગવાઈ નથી અને ન તો એવી કોઈ જોગવાઈ છે કે ગેરવર્તણૂક સ્થાપિત થાય તો કર્મચારીના સેવામાંથી નિવૃત્ત થયા પછી રોકવામાં આવેલા નિવૃત્તિ લાભોમાંથી કપાત કરવામાં આવશે, અપીલકર્તાને ચૂકવવાપાત્ર નિવૃત્તિ લાભોમાં કોઈ ઘટાડો લાદવા માટે વિભાગીય તપાસ ચાલુ રાખવા માટે કોર્પોરેશનમાં કોઈ સત્તા નિહિત નહોતી. એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે આવી સત્તાની ગેરહાજરીમાં એવું માનવું આવશ્યક છે કે તપાસ

સમાપ્ત થઈ ગઈ છે અને અપીલકર્તા સંપૂર્ણ નિવૃત્તિ લાભો મેળવવા માટે હકદાર છે. જ્યાં સુધી અપીલકર્તાની નિવૃત્તિ વયની વાત છે, ત્યાં સુધી એ.આઈ.આર. ૧૯૯૯ એસ.સી. ૧૮૪૭માં નોંધાયેલા એચ. એસ. ચંદ્રશેખર વિરુદ્ધ કે. એસ. આર. ટી. સી. ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદા પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે, જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું છે કે કર્મચારી આ કેસમાં ૬૦ વર્ષની વય પ્રાપ્ત કર્યા પછી નિવૃત્તિ વય પ્રાપ્ત કરીને નિવૃત્ત થશે, તે મહિનાની છેલ્લી તારીખે નહીં કે જેમાં તેણે ૬૦ વર્ષની વય પ્રાપ્ત કરી છે.

આમ, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે ચોક્કસ નિયમોની ગેરહાજરીમાં, કાર્યાલયના કલાકો પછી ૦૭/૦૧/૨૦૦૯ પર સેવામાંથી તેમની નિવૃત્તિ પછી બરતરફીની સજા લાદવાની સામાવાળા સત્તામંડળની કાર્યવાહી ગેરકાયદેસર, મનસ્વી છે અને સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત કાયદાની સ્થાયી સ્થિતિથી વિપરીત છે.

૮.૧ આની સામે, સામાવાળા સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી છે કે અરજદાર સામે વિભાગીય તપાસ કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતો અનુસાર હાથ ધરવામાં આવી હતી, અરજદારને વિભાગીય કાર્યવાહીમાં પોતાનો બચાવ કરવા માટે પૂરતી તક આપવામાં આવી હતી, જો કે અરજદાર તેના બચાવના સમર્થનમાં કોઈ સામગ્રી અથવા દસ્તાવેજ રજૂ કરવામાં નિષ્ફળ ગયો હતો અને તેથી તપાસ સમિતિ યોગ્ય નિષ્કર્ષ પર આવી છે કે અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા

આરોપો સાબિત થયા છે. સામાવાળા સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલે, અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપોને સાબિત કરવા માટે, ગુજરાત બાર કાઉન્સિલ (બંધારણ અને સમિતિના કાર્યો) નિયમો, ૧૯૬૮ના નિયમ ૩૨ પર આધાર રાખ્યો છે, જે નીચે મુજબ છે:—

“૩૨. સચિવ, કાર્યકારી સમિતિના અધ્યક્ષના નિર્દેશ હેઠળ, બાર કાઉન્સિલના તમામ સત્તાવાર પત્રવ્યવહારનું સંચાલન કરશે, અધિનિયમ હેઠળ અથવા તે હેઠળ બનાવેલા કોઈપણ નિયમો હેઠળ જારી કરવા માટે જરૂરી તમામ નોટિસો બહાર પાડશે, કાર્યવૃત્ત પુસ્તકો રાખશે, બાર કાઉન્સિલના કાર્યાલયની કામગીરીની દેખરેખ રાખશે, કાર્યકારી સમિતિના અધ્યક્ષ દ્વારા સામાન્ય અથવા વિશેષ આદેશ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવે તેવા દસ્તાવેજોની નકલો આપશે, તેમને સાચા હોવાનું પ્રમાણિત કરશે, સામાન્ય અથવા વિશેષ આદેશ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવે તેવા રેકૉર્ડ્સનું નિરીક્ષણ કરવાની મંજૂરી આપશે, રેકૉર્ડ્સ, લાઇબ્રેરી, સામાન્ય સીલ અને બાર કાઉન્સિલની અન્ય મિલકતોનો સંરક્ષક હશે જે તેની પાસે હોઈ શકે છે. સમયાંતરે અને નિયત ફોર્મમાં સચોટ હિસાબી પુસ્તકોની જાળવણી કરશે અને કાર્યકારી સમિતિ તેને સમયાંતરે જાળવણી કરવાનો નિર્દેશ આપે તેવા અન્ય રેકૉર્ડની જાળવણી કરશે.”

સામાવાળા સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલે બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયા

નિયમોના પ્રકરણ-પના નિયમ-૨ પર વધુ આધાર રાખ્યો છે, જે નીચે મુજબ છે:

“૨. ખાતાના પુસ્તકો અને રજિસ્ટરને મજબૂત રીતે બાંધવામાં આવશે અને પાન નંબર આપવામાં આવશે. પ્રથમ અથવા શીર્ષક પૃષ્ઠ પર, પુસ્તક અથવા રજિસ્ટરના પૃષ્ઠોની સંખ્યા દાખલ કરવામાં આવશે અને પ્રવેશ પર સચિવ દ્વારા હસ્તાક્ષર કરવામાં આવશે. એન્ટ્રીઓમાં સુધારા લાલ શાહીમાં કરવામાં આવશે અને એકાઉન્ટન્ટ દ્વારા પ્રમાણિત કરવામાં આવશે. ઇરેઝરને કોઈપણ સંજોગોમાં મંજૂરી આપવામાં આવશે નહીં.”

ઉપરોક્ત નિયમો પર આધાર રાખીને, સામાવાળા સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, ઉપરોક્ત નિયમ મુજબ નિયત સ્વરૂપમાં સચોટ હિસાબી પુસ્તકો જાળવવાની સચિવની ફરજ હતી, જો કે અરજદારે ઉપરોક્ત નિયમો અનુસાર કામ કર્યું ન હતું અને તેથી તે ઉપરોક્ત ફરજ નિભાવવામાં નિષ્ફળ ગયો હતો અને તેથી અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો તપાસ સમિતિ દ્વારા યોગ્ય રીતે સાબિત કરવામાં આવ્યા છે.

૮.૨ વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે વિભાગે જતિન મહેન્દ્રભાઈ ચૌહાણ નામના એક સાક્ષીનું સોગંદનામું રજૂ કર્યું હતું, જે એક વિગતવાર અને સંપૂર્ણ સોગંદનામું છે. અરજદાર દ્વારા તેમની ઉલટતપાસ કરવામાં આવી ન હતી અને

તેથી અરજદાર વિરુદ્ધ તપાસ સમિતિ દ્વારા તેમના પુરાવાને યોગ્ય રીતે ધ્યાનમાં લેવામાં આવે છે. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, વિભાગીય તપાસ દરમિયાન પ્રસ્તુતકર્તા અધિકારીએ ઉપરોક્ત સાક્ષી દ્વારા દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા હતા અને રેકૉર્ડ પરની સમગ્ર સામગ્રીને ધ્યાનમાં રાખીને તપાસ સમિતિએ અરજદાર સામે અપરાધનો નિષ્કર્ષ નોંધ્યો હતો.

૯. સામાવાળા સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, જ્યાં સુધી અરજદારનો કેસ છે કે તપાસ સમિતિની નિમણૂક આરોપપત્ર બહાર પાડતા પહેલા કરવામાં આવી હતી, માત્ર એટલા માટે કે તપાસ સમિતિની રચના આરોપપત્ર બહાર પાડતા પહેલા કરવામાં આવી હતી, એવું ન કહી શકાય કે સામાવાળા સત્તા પક્ષપાતી હતી અને કોઈ પણ સંજોગોમાં અરજદારને કોઈ પૂર્વગ્રહ થતો નથી. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે સમિતિના ત્રણેય સભ્યો બાર કાઉન્સિલ સાથે જોડાયેલા નથી. તેઓ સ્વતંત્ર છે અને તેથી પૂર્વગ્રહ અથવા પૂર્વનિર્ધારણનો કોઈ પ્રશ્ન નથી. આ દલીલના સમર્થનમાં, સામાવાળાના વિદ્વાન વકીલે પૂર્વીય રેલવેના જનરલ મેનેજર અને અન્ય વિરુદ્ધ જવાલા પ્રસાદ સિંહે ૧૯૭૦ (૧) એસસીસી ૧૦૩ (ફરો-૬ અને ૭) માં અહેવાલ આપ્યો હતો, તે કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે

૧૦. જ્યાં સુધી આરોપપત્ર સાથે સાક્ષીઓની યાદી અને દસ્તાવેજોની યાદી પૂરી ન કરવા અંગે અરજદારની દલીલની વાત છે, ત્યાં સુધી સામાવાળા અધિકારીના

વિદ્વાન વકીલ દ્વારા દલીલ કરવામાં આવે છે કે, તે વિભાગીય તપાસને દૂષિત કરશે નહીં અને સામાવાળા અધિકારી દ્વારા જે દસ્તાવેજો પર નિર્ભરતા મૂકવામાં આવી હતી તે વિભાગીય તપાસ દરમિયાન અરજદારને પૂરી પાડવામાં આવી હતી. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે આરોપપત્રમાં દસ્તાવેજોની વિગતો અને સાક્ષીઓના નામોનો ઉલ્લેખ કરવો જરૂરી નથી. આ દલીલના સમર્થનમાં, સામાવાળા સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલે **અશોક કુમાર મોંગા વિરુદ્ધ ચુસીઓ બેંક અને અન્યો** ના કેસમાં દિલ્લી હાઈકોર્ટના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો, જેણે ૧૯૯૯ માં વીએડી દિલ્લી ૪૨૧ માં અહેવાલ આપ્યો હતો અને **સ્ટેટ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા અને અન્યો વિરુદ્ધ નરેન્દ્ર કુમાર પાંડે**ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયનો અહેવાલ (૨૦૧૩) ૨ એસસીસી ૭૪૦ માં આપ્યો હતો. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, અરજદાર દ્વારા માંગવામાં આવેલા દસ્તાવેજો અરજદાર સામે આરોપ સ્થાપિત કરવા માટે જરૂરી અને સુસંગત ન હતા અને તેથી તે અરજદારને યોગ્ય રીતે પૂરા પાડવામાં આવ્યા ન હતા.

૧૧. સામાવાળા અધિકારીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, જ્યારે અરજદાર સામે કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતો અનુસાર શિસ્તની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવે છે, ત્યારે ઉચ્ચ અદાલત પાસે શિસ્ત અધિકારી દ્વારા લેવામાં આવેલા નિર્ણયની સમીક્ષા કરવાની સત્તા નથી જે તપાસ સમિતિના અહેવાલ પર આધારિત છે. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે વિભાગીય કાર્યવાહીમાં ન્યાયિક સમીક્ષાને મંજૂરી નથી અને ઉપરોક્ત દલીલના સમર્થનમાં સામાવાળા

સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલે સર્વોચ્ચ અદાલતના નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યો છે:

૧. બી. સી. ચતુર્વેદી વિરુદ્ધ ભારત સંઘ અને અન્યોએ (૧૯૯૫) ૬ એસસીસી ૭૪૯ (ફકરો-૧૨, ૧૩, ૧૪ અને ૧૭) માં અહેવાલ આપ્યો હતો,

૨. જનરલ મેનેજર, (ઓપરેશન્સ) સ્ટેટ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા અને અન્ય વિરુદ્ધ આર. પેરિયાસામીએ (૨૦૧૫) ૩ એસસીસી ૧૦૧ (ફકરો-૮ થી ૧૩ અને ૧૬) માં અહેવાલ આપ્યો હતો,

૩. કેન્દ્રીય ઔદ્યોગિક સુરક્ષા દળ અને અન્યો વિરુદ્ધ અબરાર અલીએ (૨૦૧૭) ૪ એસસીસી ૫૦૭ (ફકરો-૧૨, ૧૩ અને ૧૫) માં અહેવાલ આપ્યો હતો,

૪. ભારત હેવી ઇલેક્ટ્રિકલ્સ લિમિટેડના મેનેજમેન્ટ વિરુદ્ધ એમ. મણિએ (૨૦૧૮) ૧ એસસીસી ૩૫ (ફકરો-૨૮ અને ૨૯) માં અહેવાલ આપ્યો હતો.

૧૨. સામાવાળા અધિકારીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવે છે

કે, અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો ગંભીર પ્રકૃતિના છે અને તેથી કોર્ટ સજાના આદેશમાં દખલ ન કરી શકે. એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યાં સુધી તપાસ સમિતિના અહેવાલ સામે રજૂઆત કરવાની તક ન આપવાના સંદર્ભમાં દલીલની વાત છે, ત્યાં સુધી તપાસ સમિતિના અહેવાલને અનુસરીને, અરજદારને સજા સામે કારણ બતાવવાની તક આપવામાં આવી હતી.

૧૩. સામાવાળા અધિકારીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે, અરજદારની સેવામાંથી નિવૃત્તિ પછી પણ, સામાવાળા અધિકારી અરજદાર સામે વિભાગીય તપાસ ચાલુ રાખી શકે છે, કારણ કે તે જ અરજીકર્તાની સેવામાંથી નિવૃત્તિ પહેલાં શરૂ કરવામાં આવી હતી.

૧૪. સામાવાળા સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આગળ દલીલ કરવામાં આવે છે કે દલીલો, પ્રાર્થનાઓ અને પડકારની ગેરહાજરીમાં આ અદાલતને આરોપપત્રને રદ કરવાનો કોઈ અધિકારક્ષેત્ર નથી. ઉપરોક્ત દલીલના સમર્થનમાં, સામાવાળા સત્તામંડળના વિદ્વાન વકીલે સર્વોચ્ચ અદાલતના નીચેના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે:

૧. પ્યારે મોહન લાલ વિરુદ્ધ ઝારખંડ રાજ્ય અને અન્યોએ (૨૦૧૦) ૧૦
એસસીસી ૬૯૩ (ફરો-૩૨) માં અહેવાલ આપ્યો હતો,

૨. પ્રેસ કાઉન્સિલ ઓફ ઇન્ડિયા વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા અને અન્ય
અહેવાલ (૨૦૧૨) ૧૨ એસસીસી ૩૨૯ (ફકરો-૬) માં,

૩. ભારત સંઘ વિરુદ્ધ ઇબ્રાહિમ ઉદ્દીન અને અન્ય અહેવાલ (૨૦૧૨) ૮
એસ. સી. સી. ૧૪૮ (ફકરો-૭૬,૭૮,૭૯,૮૫.૫ અને ૮૫.૬),

૧૫. સામાવાળા નંબર ૨ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે દલીલ કરી છે કે સામાવાળા નંબર ૨ પાસે અરજદાર સામે કોઈ જ્ઞેષ, પૂર્વગ્રહ અથવા પૂર્વગ્રહ નથી અને સામાવાળા નંબર ૨ સામે અરજીના ફકરા ૫ માં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો રેકૉર્ડ પરની કોઈપણ સામગ્રી દ્વારા પ્રમાણિત નથી અને તે માત્ર સહ-ઘટનાઓ છે. સામાવાળા નંબર ૨ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ દ્વારા દલીલ કરવામાં આવે છે કે સામાવાળા નંબર ૨ એ કેશબુકની રોજિંદી ચકાસણી અંગે સચિવ અને એકાઉન્ટન્ટ તરફથી ભૂલો બહાર લાવી હોવાથી, સામાવાળા નંબર ૨ સામે ખોટા અને પાયાવિહોળા આક્ષેપો કરવામાં આવે છે.તેમના દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે અરજદાર સામે નિષ્પક્ષ અને યોગ્ય રીતે વિંભાગીય તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી અને તપાસ સમિતિના અહેવાલને ધ્યાનમાં રાખીને સામાવાળા સત્તામંડળે અરજદારને બરતરફ કરવાની સજા યોગ્ય રીતે લાદવામાં આવી છે. તદનુસાર, તેમણે અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીને રદ કરવાની પણ વિનંતી કરી છે.

૧૬. આ અદાલતે હરીફની દલીલોને ધ્યાનમાં લીધી છે અને ફાઇલ પણ જોઈ છે. આ અદાલતે સામાવાળાઓ માટે વિદ્વાન વકીલની દલીલો પર વિચાર કર્યો છે અને ઉપરોક્ત ટાંકણોમાંથી પસાર થયા છે. જો કે, કેટલાક સંદર્ભોની અહીં ચર્ચા કરવામાં આવી નથી, તેઓ આ કેસની હકીકતો સાથે સુસંગત નથી.

૧૭. એવું જોઈ શકાય છે કે અરજદાર સામે ૭ આરોપો હતા. અરજદાર આરોપ નંબર ૧ થી ૫ અને ૭ માટે દોષિત પુરવાર થાય છે જ્યારે તે આરોપ નંબર ૬ માટે દોષિત પુરવાર થતો નથી.

૧૮.૧ હરીફ પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને હરીફ દલીલોને ધ્યાનમાં રાખીને આ અદાલતને લાગે છે કે અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપોના ગુણદોષને ધ્યાનમાં રાખીને, એવું લાગે છે કે અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો સંપૂર્ણપણે અસ્પષ્ટ, સામાન્ય પ્રકૃતિના છે અને અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપોના સમર્થનમાં કોઈ પણ સામગ્રીથી વંચિત છે, ખાસ કરીને જ્યારે તેને એફ.આઈ.આર. માં અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો તેમજ સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા દીવાની દાવાની સાથે સંયુક્ત રીતે ગણવામાં આવે છે. એફ.આઈ.આર. ના આરોપો પરથી એ સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવ્યું છે કે સામાવાળા અધિકારીના જણાવ્યા અનુસાર પણ, ગેરરીતિ એકાઉન્ટન્ટ દ્વારા કરવામાં આવી હતી અને તેણે ભંડોળની ગેરરીતિ સ્વીકારી હતી અને તે મુજબ ગેરરીતિ કરાયેલ

રકમને વાજબી સમયગાળાની અંદર ચૂકવવા માટે લેખિતમાં હાથ ધર્યું હતું અને ઉપરોક્ત બાંહેધરીને આગળ વધારવા માટે કેટલીક રકમ જમા પણ કરી હતી. એફ.આઈ.આર. માં, અરજદારની ભૂમિકા સુપરવાઈઝરી ભૂલની છે, જે સામાવાળા અધિકારીના જણાવ્યા અનુસાર એકાઉન્ટન્ટ દ્વારા ગેરરીતિના ગુનાને પ્રોત્સાહન આપવા સમાન છે.

૧૮.૨ આની સામે, અરજદારને બહાર પાડવામાં આવેલી વિભાગીય આરોપપત્રમાં એવો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે કે અરજદાર અને એકાઉન્ટન્ટે સમાન હેતુથી, સામાવાળા સત્તામંડળના ભંડોળનો વિશ્વાસ ભંગ કર્યો હતો અને ગેરરીતિ કરી હતી. એ નોંધવું યોગ્ય છે કે વિભાગીય આરોપપત્રમાં ઉપરોક્ત આરોપને કોઈ સાક્ષી અને દસ્તાવેજો દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું નથી, કારણ કે અરજદારને જારી કરવામાં આવેલી આરોપપત્રમાં કોઈ સાક્ષી અથવા દસ્તાવેજોનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી. અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો પણ સંપૂર્ણપણે અસ્પષ્ટ અને સામાન્ય પ્રકૃતિના હોવાનું જણાય છે.

૧૮.૩ હવે જો દીવાની દાવામાં કરવામાં આવેલા દાવાઓને ધ્યાનમાં લેવામાં આવે, તો દીવાની દાવામાં પણ સામાવાળા સત્તામંડળનો ચોક્કસ કેસ છે કે હિસાબનીશે વિવિધ પદ્ધતિઓ અપનાવીને સામાવાળા સત્તામંડળના ભંડોળની ગેરરીતિ કરી હતી. આમ, દીવાની દાવામાં પણ સામાવાળા સત્તામંડળનો કેસ છે કે હિસાબનીશે સામાવાળા સત્તામંડળના ભંડોળનો દુરુપયોગ કર્યો છે. જો કે,

ઉપરોક્ત દીવાની દાવામાં પણ અસ્પષ્ટ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે કે અરજદારે પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે એકાઉન્ટન્ટ સાથે સાંઠગાંઠ કરી હતી અને સચિવ તરીકેની તેમની ફરજો નિભાવવામાં પણ ઘોર બેદરકારી દાખવી હતી.

૧૮.૪ આમ ઉપરોક્ત ઉલ્લેખિત કાર્યવાહીમાંથી એક બાબત જે સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવી રહી છે તે એ છે કે સામાવાળા સત્તાધિકારી અનુસાર પણ હિસાબનીશો ભંડોળની ગેરરીતિ કરી હતી. જો કે, અરજદારને જુદી જુદી કાર્યવાહીમાં જુદી જુદી ભૂમિકાઓ આપીને કાર્યવાહીમાં ફસાવવાની માંગ કરવામાં આવે છે અને જ્યાં સુધી અરજદારની વાત છે ત્યાં સુધી સામાવાળા અધિકારીની વાર્તા સુસંગત નથી. તેથી, એવું લાગે છે કે, જોકે એકાઉન્ટન્ટે ભંડોળની ગેરરીતિના તેના ગેરવર્તણૂકનો સ્વીકાર કર્યો હતો, તેમ છતાં, અરજદારને વિવિધ કાર્યવાહીમાં વિવિધ ભૂમિકાઓ આપીને કોઈપણ રીતે કથિત ગેરવર્તણૂકમાં ફસાવવાની માંગ કરવામાં આવે છે.આમ, આ અદાલતનો અભિપ્રાય છે કે ગુણદોષના આધારે અરજદાર સામે કોઈ કેસ બનાવવામાં આવતો નથી. આ અદાલત દ્વારા આ અભિપ્રાય માત્ર ઉપર ઉલ્લેખિત તથ્યોના આધારે જ લેવામાં આવ્યો નથી, પરંતુ તે એ હકીકતના આધારે પણ આવ્યો છે કે સામાવાળા સત્તામંડળના કર્મચારી નિયમો સ્પષ્ટપણે ઉપરોક્ત નિયમોના નિયમ-૯માં સમાવિષ્ટ હિસાબની ફરજો પૂરી પાડે છે, જે નીચે પ્રમાણે પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવી છે:

“હિસાબનીશો તે વતી ગુજરાત બાર કાઉન્સિલ દ્વારા બનાવવામાં આવેલા

નિયમોનું પાલન કરીને તમામ હિસાબી પુસ્તકો અદ્યતન રાખશે અને કાર્યકારી સમિતિ અથવા સચિવ તેને સમયાંતરે સોંપે તેવા અન્ય ફરજો અને અન્ય કાર્યો કરશે. તેઓ ગુજરાત બાર કાઉન્સિલના સચિવ અને કાર્યકારી સમિતિની સામાન્ય દેખરેખ અને નિયંત્રણ હેઠળ કામ કરશે.”

૧૮.૫ આમ, જ્યારે નિયમો અનુસાર હિસાબની જાળવણીની ફરજ હિસાબનીશની હોય, ત્યારે અરજદાર સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો સામાવાળા સત્તામંડળના નિયમોની વિરુદ્ધ હોવાનું જણાય છે.

૧૮.૬ જ્યાં સુધી સામાવાળા સત્તામંડળનો કેસ છે કે ગુજરાત બાર કાઉન્સિલ (બંધારણ અને સમિતિના કાર્યો) નિયમો, ૧૯૬૮ના નિયમ ૩૨ અનુસાર હિસાબી પુસ્તકોની જાળવણી કરવી એ સચિવની ફરજ છે, ત્યાં સુધી આ અદાલતને અરજદારના વિદ્વાન વકીલની દલીલમાં પૂરતું બળ મળે છે કે ગુજરાત બાર કાઉન્સિલે હિસાબની નિમણૂક ન કરી હોય, પરંતુ જ્યારે સામાવાળા સત્તામંડળે હિસાબની નિમણૂક કરી હોય, ત્યારે હિસાબની જાળવણી અંગેનો ઉપરોક્ત નિયમ સચિવને લાગુ પડશે, ત્યારે તે કિસ્સામાં હિસાબની ફરજ છે કે તે સામાવાળા સત્તામંડળના હિસાબી પુસ્તકોની જાળવણી કરે. તે પણ નોંધની બાબત છે કે હકીકતમાં, હિસાબનીશો સામાવાળા સત્તામંડળના હિસાબી પુસ્તકોની જાળવણી કરતા હતા.

૧૮.૭ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયા નિયમોના પ્રકરણ-૫ના નિયમ-૨ પર સામાવાળા અધિકારી માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલ નિર્ભરતા સંપૂર્ણપણે ખોટી અને ખોટી ધારણા છે કારણ કે પ્રકરણ-૫નો ઉપરોક્ત નિયમ-૨ બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાના સચિવને લાગુ પડે છે, જે ભાગ-૧-વ્યાખ્યા (i) માં ખૂબ જ ખાસ રીતે આપવામાં આવ્યો છે, જેમાં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે 'સચિવ' એટલે બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાના સચિવ અને તેમાં સચિવની ફરજો સાથે હાલમાં નિયુક્ત અને સોંપવામાં આવેલી કોઈપણ વ્યક્તિનો સમાવેશ થાય છે. જ્યાં સુધી બાર કાઉન્સિલ ઓફ ગુજરાતનો સંબંધ છે, તેના પોતાના કર્મચારી નિયમો છે અને તેથી બાર કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયા નિયમો ગુજરાત બાર કાઉન્સિલના સચિવને લાગુ પડશે નહીં.

૧૮.૮ જ્યાં સુધી સામાવાળા સત્તામંડળના હિસાબી પુસ્તકોની તપાસની વાત છે, ત્યાં સુધી ઉપર ઉલ્લેખિત નિયમોનો નિયમ-૫૯ તેમજ ધારા ૧૫ ની પેટા કલમ (૨) ની કલમ (૧) અને (એમ) હેઠળ ઘડવામાં આવેલા નિયમોને એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ની કલમ ૧૨ સાથે વાંચી શકાય છે, જેમાં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે નાણાં સમિતિ બાર કાઉન્સિલના ખાતાઓની તપાસ કરશે અને ખાતાઓ અને બેલેન્સ-શીટ્સનું વાર્ષિક નિવેદન તૈયાર કરશે અને તે બાર કાઉન્સિલને ખાતાઓમાં કોઈપણ અનિયમિતતાઓની જાણ કરશે જે તેને મળી શકે છે. આ નિયમોમાં બાર કાઉન્સિલ દ્વારા નિયુક્ત લાયક ઓડિટરની પેઢી દ્વારા ખાતાનું ઓડિટ કરવાની પણ જોગવાઈ છે.

૧૮.૯ આમ, સામાવાળા સત્તામંડળના ખાતાઓની તપાસ કરવાની ફરજ નાણાં સમિતિ તેમજ બાર કાઉન્સિલ દ્વારા નિયુક્ત ઓડિટરની છે. તેથી, જ્યારે ખાતાની તપાસની ચોક્કસ ફરજ બાર કાઉન્સિલ તેમજ ઓડિટર્સ દ્વારા રચાયેલી નાણાં સમિતિ પર મૂકવામાં આવે છે, ત્યારે અરજદાર પાસેથી સામાવાળા સત્તામંડળના ખાતાઓની તપાસ કરવાની અપેક્ષા રાખી શકાતી નથી કારણ કે તે ઉપરોક્ત તમામ ઉલ્લેખિત નિયમો, ખાસ કરીને કર્મચારી નિયમોના સંયુક્ત વાંચન મુજબ અરજદાર પર સ્પષ્ટપણે મૂકવામાં આવેલી ફરજ પણ નહોતી.

૧૮.૧૦ જ્યારે આ અદાલતે સામાવાળા સત્તામંડળ માટે વિદ્વાન વકીલને પ્રશ્ન કર્યો હતો કે નાણાં સમિતિના સભ્યો તેમજ બાર કાઉન્સિલના ઓડિટર સામે સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા શું કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી, જેઓ ઉપર ઉલ્લેખિત નિયમ-૫૯માં નિર્દિષ્ટ કરેલી તેમની વૈધાનિક ફરજમાં નિષ્ફળ ગયા છે તેમજ ઉપર ઉલ્લેખિત નિયમ-૧૧થી ૧૫, જે ધારા ૧૫ની પેટા કલમ (૨) ની કલમ (૧) અને (એમ) હેઠળ અને એડવોકેટ્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ની કલમ ૧૨ સાથે વાંચી શકાય છે, ત્યારે સામાવાળા સત્તામંડળ માટે વિદ્વાન વકીલ આ અદાલતના પ્રશ્નનો જવાબ આપવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા.આમ, આમાંથી પણ સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવી રહ્યું છે કે નાણાં સમિતિના સભ્યો અને બાર કાઉન્સિલના ઓડિટરને બચાવવા માટે અરજદારને બલિનો બકરો બનાવવામાં આવ્યો છે.

૧૮.૧૧ ઉપરોક્ત ઉલ્લેખિત હકીકતો અને સંજોગો તેમજ નિયમની સ્થિતિ ઉપરાંત, વિભાગીય તપાસના રેકૉર્ડ પર કોઈ કાયદેસર રીતે સ્વીકાર્ય પુરાવા નથી, જે સાબિત કરે છે કે અરજદારે કથિત ગેરવર્તણૂક કરવા માટે એકાઉન્ટન્ટ સાથે કોઈ સામાન્ય ઇરાદો શેર કર્યો હતો અથવા અરજદાર ફરજો નિભાવવામાં બેદરકારી દાખવી હતી અને તેથી તેણે એકાઉન્ટન્ટ દ્વારા ગેરવર્તણૂક કરવામાં ઘટાડો કર્યો હતો.

૧૮.૧૨ એવું લાગે છે કે આરોપપત્ર બહાર પાડવાના તબક્કે પણ સામાવાળા સત્તામંડળને ખાતરી નહોતી કે શું અરજદારે એકાઉન્ટન્ટ સાથે સામાન્ય હેતુ શેર કર્યો હતો કે અરજદારે એકાઉન્ટન્ટ દ્વારા ગેરવર્તણૂક કરવા માટે પ્રોત્સાહન આપ્યું હતું.સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા અરજદાર સામે વૈકલ્પિક આરોપો મૂકવામાં આવે છે તે હકીકત પરથી આ સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવશે.આ એ પણ સ્પષ્ટ કરે છે કે સામાવાળા સત્તાધિકારી પાસે અરજદાર સામે કોઈ સામગ્રી નહોતી અને તેથી અરજદાર સામે સાંઠગાંઠ અથવા વૈકલ્પિક ઉશ્કેરણીનો અસ્પષ્ટ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે.

૧૮.૧૩ જ્યાં સુધી તપાસની કાર્યવાહી દરમિયાન તપાસ સમિતિ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલા શ્રી જતિન એમ. પંચાલના સોગંદનામાની વાત છે, તે હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને તેને ધ્યાનમાં લઈ શકાતી નથી કારણ કે ઉપરોક્ત સાક્ષીએ ન તો પોતાનું નિવેદન આપવા માટે તપાસ સમિતિ સમક્ષ સાક્ષી-પેટીમાં પગ

મૂક્યો છે અને ન તો ઉપરોક્ત સાક્ષીના શપથ પર મુખ્ય તપાસ અધિકારીને તપાસ સમિતિ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.આમ તપાસ સમિતિ સમક્ષ ઉપરોક્ત સાક્ષીની જુબાનીની ગેરહાજરીમાં, ઉપરોક્ત સાક્ષી દ્વારા રજૂ કરાયેલ સોગંદનામું તપાસ સમિતિ દ્વારા ધ્યાનમાં લઈ શકાયું ન હોત કારણ કે તે પુરાવાઓમાં સ્વીકાર્ય નથી. આ એ હકીકત સાથે જોડાયેલું છે કે અરજદારને બહાર પાડવામાં આવેલી આરોપપત્રમાં ઉપરોક્ત સાક્ષીને ન તો વિભાગના સાક્ષી તરીકે ટાંકવામાં આવ્યો હતો અને ન તો તેનું નિવેદન અરજદારને કોઈ પણ સમયે આપવામાં આવ્યું હતું.

૧૮.૧૪ અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું છે કે ઉપરોક્ત સાક્ષીનું નિવેદન તપાસ દરમિયાન તપાસ અધિકારી દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું હતું અને પોલીસ સમક્ષ ઉપરોક્ત નિવેદનમાં, પ્રથમ વખત નોંધવામાં આવ્યું હતું કે, ઉપરોક્ત સાક્ષીએ વર્તમાન અરજદારને કોઈ સ્પષ્ટ કૃત્ય માટે જવાબદાર ઠેરવ્યો નથી, જ્યારે ઉપરોક્ત સાક્ષીના સોગંદનામામાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો પોલીસ સમક્ષ તેમના નિવેદનથી સંપૂર્ણપણે વિરોધાભાસી છે. જો કે પોલીસ સમક્ષ નોંધાયેલા સાક્ષીના નિવેદનને તપાસ સમિતિના સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા જાણીજોઈને દબાવવામાં આવ્યું હતું અને આ રીતે સામાવાળા સત્તાધીશે તપાસ સમિતિ સમક્ષ તમામ સંબંધિત સામગ્રી ન મૂકીને તપાસ સમિતિને ગેરમાર્ગે દોરવાનો પણ પ્રયાસ કર્યો છે.

૧૮.૧૫ આવા સંજોગોમાં, આ અદાલતના અભિપ્રાયમાં, ઉપરોક્ત સાક્ષીના સોગંદનામું તપાસ સમિતિ દ્વારા ધ્યાનમાં લઈ શકાયું ન હોત, ખાસ કરીને જ્યારે તે સામાવાળાના કાર્યાલયમાં કારકુન તરીકે કામ કરતો હતો અને હિસાબી વ્યવહારોની દેખરેખ કરતો ન હતો કારણ કે તે તેની ફરજનો ભાગ ન હતો અને ખાસ કરીને જ્યારે તે ભાગ્યે જ મેટ્રિકનો વિદ્યાર્થી હતો અને જ્યારે તેને પ્રભારી સચિવ બનાવવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા તૈયાર કરાયેલ ઉપરોક્ત સોગંદનામું મેળવવા માટે, તેના દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું હતું કારણ કે અગાઉના પ્રભારી સચિવે ઉપરોક્ત સોગંદનામું સમર્થન આપવાનો ઇનકાર કર્યો હતો.આમ, જ્યારે તે કોઈ પણ દસ્તાવેજના લેખક ન હોય, ત્યારે તે દસ્તાવેજોના લેખકની તપાસ કર્યા વિના, ઉપરોક્ત સોગંદનામું કાયદેસર રીતે પુરાવા તરીકે સ્વીકારી શકાતું નથી અને તેથી તપાસ સમિતિ દ્વારા આવા સોગંદનામા પર કોઈ ભરોસો મૂકી શકાતો નથી જેથી અરજદાર વિરુદ્ધના તારણો પર પહોંચી શકાય.

૧૮.૧૬ જ્યાં સુધી દસ્તાવેજી સામગ્રીની વાત છે, તે નિર્વિવાદ સ્થિતિ છે કે દસ્તાવેજોની માત્ર ઝેરોક્સ નકલો તપાસ સમિતિ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવી હતી અને તેની મૂળ નકલો તપાસ સમિતિ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવી ન હતી.સક્ષમ વ્યક્તિ અથવા ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોના લેખકની તપાસ કરીને કાયદા અનુસાર તપાસ સમિતિ સમક્ષ ઉપરોક્ત દસ્તાવેજો સાબિત થયા ન હતા.આમ ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોને પુરાવાની સ્વીકાર્ય શાંતિ તરીકે ગણી શકાય નહીં.૧૯૭૧ (૨) એસ.

સી. સી. ૬૧૭ માં નોંધાયેલા મેસર્સ બરેલી ઇલેક્ટ્રિસિટી સપ્લાય કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ કામદારો અને અન્યોના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના કેસમાં કાયદાની આ દરખાસ્તને સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા સારી રીતે પતાવટ કરવામાં આવી છે, જેનો ફરો-૧૪ નીચે મુજબ છે:

“૧૪.પરંતુ કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતની અરજીનો અર્થ એ નથી કે જે પુરાવા નથી તેના પર કાર્યવાહી કરી શકાય છે. બીજી બાજુ તેનો અર્થ એ છે કે વિવાદિત હકીકત સ્થાપિત કરવા માટે કોઈ પણ સામગ્રી પર ભરોસો કરી શકાતો નથી, જેની સાથે તે વ્યક્તિઓ દ્વારા વાત કરવામાં આવતી નથી જે તેમના વિશે બોલવા માટે સક્ષમ હોય અને જેની સામે તેનો ઉપયોગ કરવાની માંગ કરવામાં આવે છે તે પક્ષ દ્વારા ઉલટતપાસને આધિન હોય. જ્યારે કોઈ દસ્તાવેજ અદાલત અથવા ટ્રિબ્યુનલમાં રજૂ કરવામાં આવે છે ત્યારે સ્વાભાવિક રીતે જે પ્રશ્નો ઉભા થાય છે તે છે, શું તે સાચો દસ્તાવેજ છે, તેની સામગ્રી શું છે અને તેમાં સમાવિષ્ટ નિવેદનો સાચા છે. જ્યારે અપીલકર્તા કંપનીની બેલેન્સશીટ અને નફો અને નુકસાન ખાતું રજૂ કરે છે, ત્યારે તે તેના માત્ર ઉત્પાદન રકમ દ્વારા તેના પુરાવા અથવા તેમાંની એન્ટ્રીઓના સત્યને રજૂ કરતું નથી. જો આ એન્ટ્રીઓને પડકારવામાં આવે તો અપીલકર્તાએ પુસ્તકો રજૂ કરીને અને તેમાં કરવામાં આવેલી એન્ટ્રીઓમાંથી બોલીને આવી દરેક એન્ટ્રીઓ સાબિત કરવી પડશે. જો કોઈ પત્ર અથવા અન્ય દસ્તાવેજ તપાસ સાથે સંબંધિત કોઈ

હકીકત સ્થાપિત કરવા માટે રજૂ કરવામાં આવે તો લેખકને રજૂ કરવો જોઈએ અથવા તેના સંદર્ભમાં તેનું સોગંદનામું દાખલ કરવું જોઈએ અને આ હકીકતને પડકારનારા વિરોધી પક્ષને તક આપવી જોઈએ.આ બંને કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતો અનુસાર છે અને ઓર્ડર XIX, સિવિલ પ્રોસિજર કોડ અને એવિડન્સ એક્ટ હેઠળની પ્રક્રિયા અનુસાર પણ છે, જે બંને આ સામાન્ય સિદ્ધાંતોનો સમાવેશ કરે છે.જો ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ ની કલમ ૧૧ સિવાય પુરાવા અધિનિયમની તમામ તકનિકીતાઓ કડક રીતે લાગુ પડતી નથી અને તેમાં સૂચવેલા નિયમો તેને મંજૂરી આપે છે, તો પણ તે અકલ્પ્ય છે કે ટ્રિબ્યુનલ જે પુરાવા નથી તેના પર કાર્યવાહી કરી શકે છે જેમ કે સાંભળેલી વાતો, ન તો તે ટ્રિબ્યુનલને તેના ચુકાદાને દસ્તાવેજોની નકલો પર આધારિત કરવામાં ન્યાયી ઠેરવી શકે છે જ્યારે અસ્તિત્વમાં છે તે મૂળ રજૂ કરવામાં આવતા નથી અને સોગંદનામા દ્વારા અથવા સાક્ષી દ્વારા સાબિત કરવામાં આવતા નથી કે જેમણે તેમને ફાંસી આપી છે, જો તેઓ જીવંત છે અને રજૂ કરી શકાય છે. ફરીથી જો કોઈ પક્ષ નિરીક્ષણ ઇચ્છે છે, તો જ્યાં સુધી તે તપાસ સાથે સંબંધિત છે ત્યાં સુધી નિરીક્ષણ કરવું ટ્રિબ્યુનલની ફરજ છે.આ સિદ્ધાંતોની લાગુ પડવાની ક્ષમતાને સારી રીતે ઓળખવામાં આવે છે અને તેમાં કોઈ શંકા નથી.”

એ.આઈ.આર. ૨૦૦૯ (૨) એસ.સી.સી. ૭૫૦ માં નોંધાયેલા રૂપસિંહ નેગી વિરુદ્ધ પંજાબ નેશનલ બેંક અને અન્યોના કેસમાં સર્વોચ્ચ

અદાલત દ્વારા સમાન અભિપ્રાય લેવામાં આવ્યો છે, જેનો ફકરો-૧૪ નીચે મુજબ છે:

“૧૪. નિઃશંકપણે, વિભાગીય કાર્યવાહી એ અર્ધ-ન્યાયિક કાર્યવાહી છે. તપાસ અધિકારી અર્ધ-ન્યાયિક કાર્ય કરે છે.ગુનેગાર અધિકારી સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો સાબિત થયા હોવા જોઈએ. પક્ષકારો દ્વારા રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવેલી સામગ્રીને ધ્યાનમાં લઈને તારણ પર પહોંચવાની તપાસ અધિકારીની ફરજ છે. તપાસ અધિકારી દ્વારા તમામ આરોપીઓ સામે તપાસ દરમિયાન એકત્રિત કરવામાં આવેલા કથિત પુરાવાને શિસ્તની કાર્યવાહીમાં પુરાવા તરીકે ગણી શકાય નહીં.આ દસ્તાવેજોને સાબિત કરવા માટે કોઈ સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી ન હતી. વ્યવસ્થાપન સાક્ષીઓએ માત્ર દસ્તાવેજની રજૂઆત કરી હતી અને તેની હરીફાઈ સાબિત કરી નહોતી. રિલાયન્સ, અન્ય બાબતોની સાથે તપાસ અધિકારી દ્વારા એફ.આઈ.આર. પર મૂકવામાં આવી હતી જેને પુરાવા તરીકે ગણી શકાતી ન હતી.”

૧૮.૧૭ આને ધ્યાનમાં રાખીને કાયદા અનુસાર સાબિત કર્યા વિના, તપાસ કાર્યવાહી દરમિયાન પ્રથમ વખત તપાસ સમિતિ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજોની ઝેરોક્સ નકલો પર કોઈ આધાર રાખી શકાયો ન હોત.

૧૮.૧૮ તેમ છતાં, ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોના આધારે અરજદારની એકાઉન્ટન્ટ સાથે સાંઠગાંઠ અથવા ઉશ્કેરણીનો આરોપ કોઈ પણ પ્રકારની કલ્પના દ્વારા સાબિત કરી શકાતો નથી કારણ કે ઉપરોક્ત દસ્તાવેજોના આધારે કોઈ વાજબી વ્યક્તિ આવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી શક્યો ન હોત. આમ, આ અદાલતનો મત છે કે ગુણદોષના આધારે સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા અરજદાર સામે કોઈ કેસ કરવામાં આવ્યો નથી અને તપાસ સમિતિનું તારણ કાયદેસર રીતે સ્વીકાર્ય પુરાવા પર આધારિત નથી.

૧૯.૧ અનુશાસનાત્મક સત્તામંડળ તેમજ તપાસ સમિતિનો અભિગમ પૂર્વનિર્ધારિત અને અરજદાર સામે પક્ષપાતી હોવાની અરજદારની દલીલના સંદર્ભમાં, તે નિર્વિવાદ સ્થિતિ છે કે ૨૪/૦૭/૨૦૦૫ પર અરજદારને આરોપપત્ર જારી કરતા પહેલા જ, અનુશાસનાત્મક સત્તામંડળે તેમની સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો માટે અરજદાર સામે વિભાગીય તપાસ હાથ ધરવા માટે ૧૬/૦૭/૨૦૦૫ પર તપાસ સમિતિની રચના કરી દીધી હતી. સામાવાળા સત્તામંડળ તરફથી આવો અભિગમ સેવા ન્યાયશાસ્ત્ર માટે અજાણ છે, જે જોગવાઈ કરે છે કે વિભાગીય તપાસ ત્યારે જ શરૂ કરવામાં આવે છે જ્યારે ગુનેગાર અધિકારી દ્વારા રજૂ કરાયેલ આરોપપત્રનો જવાબ શિસ્ત અધિકારીને સ્વીકાર્ય ન હોય. જો કે, વર્તમાન કેસમાં આરોપપત્ર બહાર પાડવામાં આવે તે પહેલાં જ સામાવાળા સત્તામંડળે અરજદાર સામે વિભાગીય તપાસ કરવા માટે તપાસ સમિતિની નિમણૂક કરી દીધી હતી. આ સ્પષ્ટપણે અરજદાર પ્રત્યે શિસ્ત

અધિકારી તરફથી પૂર્વનિર્ધારણ અને પક્ષપાતને દર્શાવે છે અને અરજદાર તરફથી આ દલીલ પંજાબ રાજ્ય વિરુદ્ધ વી. કે. ખત્રા (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો દ્વારા સમર્થિત છે, જેનો સંબંધિત ફરો નીચે મુજબ છે:

“૩૪. ઉચ્ચ અદાલતે આ મુદ્દાની તપાસ કરતી વખતે સત્તાવાળાઓની માનસિકતાને સાબિત કરવા અને આ રીતે પૂર્વગ્રહ દર્શાવવા માટે તપાસ અધિકારીની નિમણૂકના સંદર્ભમાં મુખ્યમંત્રીની જાહેરાતની હકીકત પર ધ્યાન આપ્યું હતું—પૂર્વગ્રહનો અર્થ શું છે તે અમે અગાઉથી જ આ ચુકાદામાં નિહાળી લીધું છે, જેમ કે તેમાં વધુ વિસ્તરણની જરૂર નથી પરંતુ જાહેરાતની હકીકતને મનની દૃષ્ટાંત તરીકે નોંધવામાં આવી છે. જવાબને ધ્યાનમાં લીધા વિના તપાસ આગળ વધશે—શું તે સંબંધિત અધિકારી પ્રત્યેના મુક્ત અને ન્યાયી વલણનો સંકેત છે? જવાબ કદાચ હકારાત્મક ન હોઈ શકે. સેવા ન્યાયશાસ્ત્રમાં તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે સંબંધિત સત્તામંડળે આરોપપત્ર અથવા કારણદર્શક જવાબની પ્રાપ્તિ પર તેના મગજને લાગુ કરવો પડશે, જેમ કે કેસ હોઈ શકે છે, વધુ તપાસની માંગ કરવામાં આવે છે કે કેમ. જો ચર્ચાઓ અને યોગ્ય વિચારણાઓ પર તે હકારાત્મક છે—તપાસ અનુસરે છે પરંતુ અન્યથા નહીં અને તે સેવા ન્યાયશાસ્ત્રનો આ ભાગ છે જેના પર શ્રી સુબ્રમણ્યમ દ્વારા નિર્ભરતા મૂકવામાં આવી હતી અને તે બાબત પર,

અહીં સામાવાળાઓના વર્તનની સખત ટીકા કરી હતી અને તેમના પર પક્ષપાતી હોવાનો આરોપ મૂક્યો હતો.રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીની વિચારણા પર આવી ટીકામાં આપણને કેટલાક સમર્થન મળે છે.”

૧૯.૨ સામાવાળા સત્તામંડળ માટે વિદ્વાન વકીલની દલીલ કે માત્ર કારણ કે તપાસ સમિતિની રચના આરોપપત્ર બહાર પાડતા પહેલા કરવામાં આવી હતી, એવું ન કહી શકાય કે સામાવાળા સત્તાધિકારી પૂર્વનિર્ધારિત અથવા પક્ષપાતી હતા, કારણ કે અરજદારને કોઈ પૂર્વગ્રહ થયો ન હતો, હકીકત એ છે કે આરોપપત્ર બહાર પાડતા પહેલા તપાસ સમિતિની રચના કરવામાં આવી હતી, ખાસ કરીને વર્તમાન કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં પૂર્વનિર્ધારણ અને પક્ષપાત દર્શાવે છે.

૧૯.૩ જે રીતે તપાસ સમિતિએ અરજદાર સામે કાર્યવાહી હાથ ધરી હતી તે પણ સ્પષ્ટપણે તપાસ સમિતિ તરફથી પૂર્વનિર્ધારણ અને પક્ષપાતને દર્શાવે છે, જે એ હકીકત પરથી વધુ બહાર આવશે કે તપાસ સમિતિ સમક્ષ સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા કોઈ સક્ષમ સાક્ષીની તપાસ કરવામાં આવી ન હોવા છતાં, સાક્ષીની તપાસ કરવા માટે સામાવાળા સત્તાધિકારીનો તબક્કો અનુચિત ઉતાવળમાં બંધ થઈ ગયો હતો, જેને સામાવાળા સત્તાધિકારી દ્વારા સહેલાઈથી સ્વીકારવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ રેકૉર્ડ પર કોઈ કાયદેસર રીતે સ્વીકાર્ય પુરાવા વિના, પરિષ્ઠ વકીલોની બનેલી તપાસ સમિતિ એવા નિષ્કર્ષ પર આવી

હતી કે આરોપ નં.૧ અરજદાર સામે દાખલ કરાયેલી કલમ ૫ અને ૭ સાબિત થાય છે અને આમ રેકોર્ડિંગ કરતી વખતે, તપાસ સમિતિએ સાબિતીનો બોજ પણ અરજદાર પર ખસેડી દીધો હતો.આ સામાવાળા નંબર ૨ અને ૩ તરફથી પૂર્વગ્રહ અને દુર્ભાવનાપૂર્ણ આરોપ સાથે જોડાયેલું છે.ઉપરોક્ત ઉદ્દેશિત તથ્યોને ધ્યાનમાં રાખીને, સામાવાળા સત્તા માટે વિદ્વાન વકીલની દલીલ કે તપાસ સમિતિના સભ્યો સ્વતંત્ર હતા અને આ ભાગ પર પૂર્વગ્રહ અથવા પૂર્વનિર્ધારણનો કોઈ પ્રશ્ન ન હતો તે આ અદાલતની તરફેણમાં નથી.**પૂર્વીય રેલવેના જનરલ મેનેજર અને અન્ય વિરુદ્ધ જવાલા પ્રસાદ સિંહના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતનો ૧૯૭૦ (૧) એસ. સી. સી. ૧૦૩ નો અહેવાલ જે સામાવાળા અધિકારી માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આધાર રાખવામાં આવ્યો હતો તે પણ કોઈ મદદરૂપ થશે નહીં કારણ કે તે સંપૂર્ણપણે અલગ તથ્યાત્મક સંદર્ભમાં છે.**

૧૯.૪ તપાસ સમિતિએ સામાવાળા સત્તામંડળને ૦૮/૦૧/૨૦૦૯ પર પોતાનો અહેવાલ સુપરત કર્યા પછી બનેલી ઘટનાઓનો ક્રમ પણ સામાવાળા સત્તામંડળ તરફથી પૂર્વનિર્ધારણ અને પક્ષપાતનો સ્પષ્ટ સંકેત આપે છે કારણ કે બે દિવસની અંદર એટલે કે ૧૦/૦૧/૨૦૦૯ પર બાર કાઉન્સિલની કાર્યકારી સમિતિની બેઠક બોલાવવામાં આવી હતી, જેમાં સમિતિના સભ્યોએ કથિત રીતે મોટા રેકોર્ડમાંથી પસાર થઈને તપાસ સમિતિના અહેવાલ સાથે સહેલાઈથી સંમત થયા હતા અને સમગ્ર રેકોર્ડ અને કાર્યવાહીને તેના વિચારણા અને અંતિમ નિર્ણય માટે સામાન્ય સંસ્થા સમક્ષ મૂકવાનો સંકલ્પ કર્યો હતો. ત્યારબાદ તરત જ

સામાન્ય સભાની બેઠક ૧૫/૦૧/૨૦૦૯ પર થાય છે, જેમાં તમામ સભ્યો સર્વસંમતિથી અરજદારને ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત ઠેરવે છે, તપાસ સમિતિના અહેવાલ પર અરજદારને સુનાવણીની કોઈ તક આપ્યા વિના અને અરજદારને શા માટે બરતરફ/સેવામાંથી મુક્ત ન કરવામાં આવે તે અંગે તરત જ કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવાનો સંકલ્પ કરે છે.

૧૯.૫ ગુજરાત બાર કાઉન્સિલ (બંધારણ અને સમિતિનું કાર્ય) નિયમો, ૧૯૬૮માં સમાવિષ્ટ નિયમની સ્થિતિથી, સામાવાળા સત્તાધિકારી નિયમોનું ઉદ્ધંધન કરીને આટલી ટૂંકી નોટિસમાં કાર્યકારી સમિતિ/સામાન્ય સંસ્થાની બેઠક બોલાવી શક્યા ન હોત. આમ સામાવાળા સત્તામંડળની અનુચિત ઉતાવળ પોતે જ તેના ભાગ પર પૂર્વનિર્ધારણ અને પક્ષપાતની વાત કરે છે.

૨૦. અંતિમ કારણદર્શક નોટિસના અવલોકનમાંથી તે સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવી રહ્યું છે કે ઉપરોક્ત કારણદર્શક નોટિસ માત્ર સજાના પ્રમાણના સંદર્ભમાં જારી કરવામાં આવી છે અને અરજદારને તપાસ સમિતિના અહેવાલ સામે પોતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની કોઈ તક આપવામાં આવી નથી. તપાસ સમિતિના અહેવાલના સંદર્ભમાં રજૂઆત કરવાની તક ન આપવાની અને તપાસ અહેવાલને સીધો સ્વીકારવાની શિસ્ત અધિકારીની આ કાર્યવાહી **યોગીનાથ ડી. બાગડે વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય (ઉપરોક્ત)** ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઘોર ઉદ્ધંધન છે, જે કાયદો નક્કી કરે છે કે ગુનેગાર

કર્મચારી સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપ અંગેના તારણો સંબંધિત બાબતમાં અંતિમ નિર્ણય લેતા પહેલા તેને તપાસ સમિતિના અહેવાલ સામે પોતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની તક આપવી જરૂરી છે. સામાવાળા સત્તામંડળની દલીલ કે અરજદારને સજાના પ્રમાણ પર કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી અને તેથી અરજદારને કોઈ પૂર્વગ્રહ થતો નથી તે સ્વીકારી શકાતી નથી કારણ કે અરજદારને તપાસ સમિતિના અહેવાલની વિચારણાના તબક્કે સાંભળવામાં આવ્યો ન હતો, જે અરજદારને સુનાવણીની કોઈ તક આપ્યા વિના સ્વીકારવામાં આવ્યો હતો અને ખાસ કરીને જ્યારે તપાસ સમિતિના અહેવાલની સંપૂર્ણ નકલ અરજદારને આપવામાં આવી ન હતી અને તેની માંગ છતાં તેને આપવામાં આવી ન હતી.

૨૧. રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીમાંથી, તે સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવી રહ્યું છે કે સામાવાળા સત્તામંડળના કર્મચારી નિયમોના નિયમ-૨૦ મુજબ, કર્મચારીના સભ્યની નિવૃત્તિ વય ૬૦ વર્ષ છે.આમ ઉપરોક્ત નિયમને ધ્યાનમાં લેતા, અરજદાર કાર્યાલયના ક્લાકો પછી ૦૭/૦૧/૨૦૦૯ પર નિવૃત્તિ વય પ્રાપ્ત કરીને સેવામાંથી નિવૃત્ત થયો કારણ કે અરજદારની જન્મ તારીખ ૮/૧/૧૯૪૯ છે.સામાવાળા સત્તામંડળના કર્મચારી નિયમો સામાવાળા સત્તામંડળને અરજદારની સેવામાંથી નિવૃત્તિ પછી પણ તેની સામે વિભાગીય કાર્યવાહી ચાલુ રાખવા માટે અધિકૃત કરતા નથી અને તેથી આ અદાલતનો મત છે કે અરજદારને સેવામાંથી બરતરફ/મુક્તિની સજા આપતો ૨૮/૦૧/૨૦૦૯ તારીખનો સજા

આદેશ કાયદાની સત્તા વિના છે અને કોઈ પણ સંજોગોમાં અરજદારની સેવામાંથી નિવૃત્તિ પછી બરતરફી/મુક્તિની સજા પસાર કરી શકાતી નથી. દેવ પ્રકાશ તિવારી વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ સહકારી સેવા બોર્ડ (ઉપરોક્ત) અને ભાગીરથી જેના વિરુદ્ધ નિયામક મંડળ, ઓ. એસ. એફ. સી. અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કિસ્સામાં સર્વોચ્ચ અદાલતનો નિર્ણય આ ક્ષેત્રને સંપૂર્ણપણે સંચાલિત કરે છે, જે કાયદો નક્કી કરે છે કે એકવાર કોઈ કર્મચારી સેવામાંથી નિવૃત્ત થાય છે, નિયમોમાં કોઈ જોગવાઈની ગેરહાજરીમાં, કોઈ પણ સજા લાદવાના હેતુથી વિભાગીય કાર્યવાહી ચાલુ રાખવા માટે શિસ્તની સત્તા સાથે કોઈ અધિકાર નથી.

૨૧.૨ સામાવાળા સત્તામંડળની દલીલ કે અરજદાર સામે તેમની સેવામાંથી નિવૃત્તિ પહેલાં વિભાગીય તપાસ શરૂ કરવામાં આવી હતી, તે તેમની સેવામાંથી નિવૃત્તિ પછી પણ ચાલુ રાખી શકાય નહીં, કારણ કે સામાવાળા સત્તામંડળના નિયમોમાં એવી કોઈ જોગવાઈ નથી કે જે સામાવાળા સત્તામંડળને તેમની સેવામાંથી નિવૃત્તિ પછી પણ અરજદાર સામે વિભાગીય તપાસ ચાલુ રાખવાની સત્તા આપે છે અને તેથી ઉપરોક્ત કાર્યવાહી અહીં ઉપર ઉલ્લેખિત કાયદાની સ્થાયી સ્થિતિ વિરુદ્ધ છે.

૨૨. વિભાગીય તપાસના કિસ્સામાં ન્યાયિક સમીક્ષાના અવકાશ અંગેનો કાયદો ખૂબ જ વ્યવસ્થિત છે. વિભાગીય તપાસના કેસોમાં ન્યાયિક સમીક્ષાને મંજૂરી નથી તેવી સામાવાળા સત્તા માટે વિદ્વાન વકીલની દલીલ કાયદાની સ્થાયી

સ્થિતિથી વિપરીત છે. સામાવાળા અધિકારી માટે વિદ્વાન સલાહકાર દ્વારા ટાંકવામાં આવેલા ચુકાદાઓમાંથી પણ આ સ્પષ્ટ રીતે બહાર આવી રહ્યું છે. કાયદાની સ્થાયી સ્થિતિ અનુસાર વિભાગીય તપાસમાં સજા આદેશમાં ત્યારે દખલ થઈ શકે છે જ્યારે (i) તે રેકૉર્ડ પર કોઈ પુરાવા વિના હોય, (ii) કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું ઘોર ઉલ્લંઘન હોય, (iii) તપાસ અધિકારી અને શિસ્ત અધિકારી દ્વારા નોંધાયેલા તારણો વિદ્વંત હોય, (iv) તપાસની કાર્યવાહી નિયમો દ્વારા સમર્થિત ન હોય, વગેરે. આમ, સામાવાળા નંબર ૧ માટે વિદ્વાન વકીલની દલીલ કે વિભાગીય તપાસમાં ન્યાયિક સમીક્ષાને મંજૂરી નથી તે કાયદાની સ્થાયી સ્થિતિથી વિપરીત છે. વર્તમાન કેસમાં, ઉપર અવલોકન કર્યા મુજબ, ઉપરોક્ત તમામ ઉલ્લેખિત માપદંડ, જ્યાં અદાલત સજાના આદેશમાં દખલ કરી શકે છે, તે પૂર્ણ થાય છે અને તેથી આ અદાલતને સજાના આદેશની સમીક્ષા કરવાની સત્તા છે.

૨૩. ઉપરોક્ત ચર્ચાઓના પરિણામે, આ અરજીને મંજૂરી આપવામાં આવે છે. અરજદારને સેવામાંથી બરતરફ કરવાના ૨૮/૦૧/૨૦૦૯ ના વિવાદિત આદેશને રદ કરવામાં આવે છે અને રદ કરવામાં આવે છે. પગાર અને વગેરેના તમામ પરિણામી લાભો આ આદેશ પ્રાપ્ત થયાની તારીખથી છ અઠવાડિયાના સમયગાળાની અંદર તેને વિતરિત કરવામાં આવશે. નિયમને નિરપેક્ષ બનાવવામાં આવે છે.

૨૪. મુખ્ય અરજી એટલે કે સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નંબર ૧૧૬૯૫/૨૦૦૮ માં પસાર કરાયેલા ચુકાદાને ધ્યાનમાં રાખીને, સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નંબર ૧૫૭૮૦/૨૦૦૮ અસ્તિત્વમાં નથી અને તે મુજબ નિકાલ કરવામાં આવે છે.નિયમ જાહેર કરવામાં આવે છે.

(મોહિન્દર પાલ, ન્યાયમૂર્તિ)

ડી. બી. મંડોરા

વિષય: ગુજરાત બાર કાઉન્સિલના પૂર્વ સચિવને સેવામાંથી નિવૃત્તિ બાદ બરતરફ કરવાના આદેશ સામેની અરજી હેઠળ હુકમ.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.